

Αττικόν Ουρανόν (Έστειλα) Αραπικόν (καλώς ήλθε εις τας Αθήνας κω ειχες να τας ιδής από μικρός-μικρός) Ροδοδάκτυλον Πω (τόν κανονισμόν των Μ. Μυστικόν πρέπει να τόν διαβάσῃς; Άλλη μίαν φοράν με προσοχήν) Ρεύμα του Βοσπόρου (Έλαβα ευχαριστώ, Πνευματικῆς Ασχίσεως ὄχι ἀκόμη περιμένε να προσπρυθῇ ὁ Διαγωνισμός) Αρματολόν του Ολύμπου (Έστειλα) Κῆμα (ἔχει καλῶς ευχαριστώ πολύ δια τας εὐχάς) Διηγήσον τῆς Νεολαίας (χαίρω που ἔγενες καλά, ἔλεγα κ' ἔγω διατι δὲν μου γράφει τόσον καιρόν!...) Αεροναυτοπούλαν (Έστειλα) Κρυοάλευκον Σημείαν (αἱ λύσεις δὲν ἔβησαν ἀργά ἀφοῦ δὲν ἔγουν ἀκόμη δημοσιευθῆ) τί κομψὸ γραμματάκι!) Εἰρήνην Θ. Ζαρ. (ευχαριστῶ καὶ ἀγαπῶ τὰ αποτελέσματα τῶν ἀδρακοντείων) ἐνεργειῶν.) Ἐθνομάρτυρα Αἰμιλιανόν (Έλαβα, ευχαριστῶ.) Ἀρματολόν του Πίνδου (Έστειλα ευχαριστῶ.) Ἐνα Χιωτῆν (φοβερὸν αὐτὸ ποῦ μου γράφεις! ζήτησέ του; δια δελταρίου Τιμοκαταλόγου, διότι ἐγὼ δὲν ἔχω παρὰ τὸν ἰδικόν μου.) Διαβολομένον Κουισόκι (Έστειλα, ευχαριστῶ.) Νίσην του Παιωνίου, Θαλήν, Σημείαν του Ἀβέρωφ, κτλ. κτλ.

Εἰς ὄσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 25 Γενουαριου, ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 129ος Διαγωνισμός Ἀύσεων τῶν ἐν τοῖς φυλλαδίοις τῶν μηνῶν Δεκεμβρίου—Μαρτίου Πνευματ. Ἀσκήσεων. (Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 8ης Μαρτίου)

80. Δεξιγράφος.

Ἄν ἄρθρον μ' ἔνα φθόγγον
Καὶ δρόμον συνενώσης,
Ἀρχαίον ποιητὴν μὲς
Εὐθύς θά φανερώσῃς.

81. Συλλαβογράφος

Ἐν γράμμα γαλλικόν
Μαζὶ με τρωκτικόν
Ἐάν συνενώθῃ,
Εἰς παλαιὸν θῖον
Θά μεταμορφωθῇ.

82. Μεταγραμματισμός

Εἰς ὄρος μεγάλο
Ἄλλῳ λαμρό
Καὶ τὸ μεταβάλλω
Εἰς χόμα κοινό.

83. Δημιόδες ἀίνυγμα

Μὲ λύσεις καὶ στένω
Μὲ δένεις καὶ φεύγω.

84. Μωσαϊκόν

Ἄπο ἴνα γράμμα μοναχά
Ὁ Ἄρης καὶ ἡ Ἄθρη
Ὁ Ὀμηρος καὶ ὁ Ὀρφεύς
Μαζὶ μ' αὐτοὺς δὲ καὶ ὁ Ζεὺς
Ἄν δώσωνε, εἰς τὴ στιγμή
Νῆσος τοῦ Αἰγαίου θά φανῇ.

85. Γωνία

+ * * * * = Ὅρος.
* + * * * = Ἀρχαία πόλις τῆς Φοινίκης.
* * + * * = Ἀγγεῖον.
* + * * * = Ἰερὸν.
+ * * * * = Ἐπίρρημα.

Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν βικίλισσαν, μητέρα Ἡρώς.

Ἐστῆλη ἀπὸ τὸ Σεντιμέντο Ἑλληνόπουλου

86. Λογοπαίγνιον
Τί κοινόν ὑπάρχει μεταξύ μιᾶς καλογραίας καὶ ἐνὸς ἀρτοποιοῦ;

Ἐστῆλη ἀπὸ Μιχαὴλ Α. Τρίκκα

87. Τριπλή ἀρσοστιχίς

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κἀποθι ζητουμένων λέξεων σχηματίζουσι ἀρχαίαν ποιήτριαν, τὰ δευτέρα γράμματᾶ σημεῖον τῆς σφαιράς καὶ τὰ τρίτα λίμνην:

1, Πόλις τῆς Ἑλλάδος. 2, Ἄγγετον τοῦ σώματος. 3, Ὅργανον πρὸς ἐκτίμησιν τοῦ βάρους. 4, Κένταυρος. 5, Προφήτης.

Ἐστῆλη ἀπὸ τὸ Ἐνα Χιωτῆν

88. Ἑλληποσύμφωνον

η - ου - ου - ου - αας

Ἐστῆλη ἀπὸ τῆς Σουμανῆς Ἀθῆας

89. Γεῖφος

εἰς εἰς περ πνε
εἰς εἰς περ πνε

Ἐστῆλη ἀπὸ τῆς Γλυκείας Ἑλλάδος

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 1 καὶ 2
1. Μικῆδος (μῆ, κᾶδος).—2. Ρωσία (ρῶ, σῆ, α.)—3. Κέα-Ρέα.—4. Τὸ σῶκο.

5. Α ΜΕ - ΛΙ - Α
Λ - ΛΙ - ΚΑΡ - ΝΑ - ΣΟΣ
Α - ΝΑ - ΦΗ
ΣΟΣ
6. ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ (ισκός, ροκός, κριτής, ροκός, Λιακός, Τάρας, Ἡρα).—7. 8. 1, Τὸ πιπέρι. 2, Τέσσαρας (ἔαρ. θέρος, φθινόπωρον καὶ χειμὼν).—9. ἈΝΤΙΦΩΝ (Ἄντατος, Ἄντίση, Ἐνοφών).—10. Μέγας εἰ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου.—11. Πολλὰς γῆμη ἀπατήλῃ τὸ μὴ ὑπάρχον διαλαλεῖ. (Πολλὰ κ' εἰς φῆ μὴ ἀπάτη, Λήτῳ - μὲ ὑπ' ἄρχων δια λαλεῖ).

12. Θεμιστοκλῆς (Θέμις - τὸ - κλεις). — 13. Νεῦμα - Πνεῦμα. — 14. Ἐρμηνεία (Ρ - μι - νι - α). — Παῦλος - Παῦλα.
16. ΟΠΟΙΟΣ 17. Ε ΠΟΙΟΣ ΩΡΑ ΟΙΟΣ ΑΝΑΦΗ ΙΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΟΣ ΑΜΑΖΩΝΙΟΣ Σ

18. Πρωαῖς (Πῖθος—θῶς—Πῖ,+(θῶρ—θι)—ρα,+(Μυσία—τα)=μυς).—19. Ἀργυρὸ τὸ μῆλιμα καὶ γρυσὸ τὸ σῶπε. (Ἀναγινώσκωμεν ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω, ἀρχίζοντες ἀπὸ τὴν μεσαίαν στήλην καὶ λαμβάνοντες ἀλληλοδιαδόχως μίαν στήλην ἐξ ἀριστερῶν καὶ μίαν ἐκ δεξιῶν).—20. ΚΑΒΙΩ, ΚΙΜΩΝ (Καλάμαι, Αἰναιος, Ἐρμῆς, Ἰάσων, Ὀρφέων).—21. Ἀρετῆς οἰκεῖον ἀδικίαν μισεῖν.

12. Θεμιστοκλῆς (Θέμις - τὸ - κλεις). — 13. Νεῦμα - Πνεῦμα. — 14. Ἐρμηνεία (Ρ - μι - νι - α). — Παῦλος - Παῦλα.
16. ΟΠΟΙΟΣ 17. Ε ΠΟΙΟΣ ΩΡΑ ΟΙΟΣ ΑΝΑΦΗ ΙΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΟΣ ΑΜΑΖΩΝΙΟΣ Σ

18. Πρωαῖς (Πῖθος—θῶς—Πῖ,+(θῶρ—θι)—ρα,+(Μυσία—τα)=μυς).—19. Ἀργυρὸ τὸ μῆλιμα καὶ γρυσὸ τὸ σῶπε. (Ἀναγινώσκωμεν ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω, ἀρχίζοντες ἀπὸ τὴν μεσαίαν στήλην καὶ λαμβάνοντες ἀλληλοδιαδόχως μίαν στήλην ἐξ ἀριστερῶν καὶ μίαν ἐκ δεξιῶν).—20. ΚΑΒΙΩ, ΚΙΜΩΝ (Καλάμαι, Αἰναιος, Ἐρμῆς, Ἰάσων, Ὀρφέων).—21. Ἀρετῆς οἰκεῖον ἀδικίαν μισεῖν.

18. Πρωαῖς (Πῖθος—θῶς—Πῖ,+(θῶρ—θι)—ρα,+(Μυσία—τα)=μυς).—19. Ἀργυρὸ τὸ μῆλιμα καὶ γρυσὸ τὸ σῶπε. (Ἀναγινώσκωμεν ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω, ἀρχίζοντες ἀπὸ τὴν μεσαίαν στήλην καὶ λαμβάνοντες ἀλληλοδιαδόχως μίαν στήλην ἐξ ἀριστερῶν καὶ μίαν ἐκ δεξιῶν).—20. ΚΑΒΙΩ, ΚΙΜΩΝ (Καλάμαι, Αἰναιος, Ἐρμῆς, Ἰάσων, Ὀρφέων).—21. Ἀρετῆς οἰκεῖον ἀδικίαν μισεῖν.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις με ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, δια δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον] με παχῆα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ με κερφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἑλάγιτος ὄρος. 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ δλιγώτεροι τῶν 15 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, εἶτω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, με κεφαλαῖα ἢ παχῆα ἢ ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς 8 λέξεις ἀπλᾶ.—Αἱ μὴ συννοθεύμεται ἀπὸ τοῦ ἀντικειμένου ἀγγελεῖαν δὲν δημοσιεύονται.]

ΠΑΝΘΕΟΝ περιόδικον ἐκδοθῆσόμενον λίαν προσοχῶς ἐν Πάτραις. Ἐγγράφονται συνδρομηταί. Δεχόμεθα δημοσιεύματα. Ἀνδρέας Ι. Σένος, Ὁδὸς Σαχτούρη, 80, Πάτρας. (1Β', 35)

Αγαπητὴ Ἄση, διὰ τὴν ἑορτὴν σου εὐχόμεαι χρόνια εὐτυχισμένα.— Γεώργιος Σ. Χρυσόπουλος. (1Β', 63)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
ΟΙ ΑΥΤΑΙ ΤΟΥ 7ου ΦΥΛΛΟΥ
(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ 77.)

ΛΟΗΝΩΝ: Ἰούλιος Καίσαρ, Ἑλλη Μέλιττα, Ἀρόσος τῆς Πρωίας, Κ. Β. Καροβέλλας, Πολυξένη Μ. Ἀργυροῦ Ἰωσήφ Κ. Ἀττίου, Γ. Δουροῦτης, Σπυρ. Μάμος, Ν. Α. Σκορδαράς, Ὁρφεύς Σ. Ἀττίου, Στ. Ν. Μερκούρης, Χρ. Κ. Δεμερτζής, Εὐέλπις, Γ. Φ. Παλατσός, Γ. Ε. Σμαρτσιδανός.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Μὰς, Ἐμ. Πίττας, Κ. Θ. Σαγώνιος, Χριστὸδ. Γεωργακόπουλος, Μαρία Μάρκου, Ἰωάν. Χ. Ἀβδελόπουλος.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ
ΑΝΑΡΟΥ: Κωνστ. Παντελλιάς.
ΒΟΛΟΥ: Ἄθαν. Ζηρόπουλος, Ἄναυρος, Δημ. Κ. Χονδρός.
ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΟΥ: Εὐφραξία Α. Ταμποπούλου (6. 7) Ἐμμ. Π. Παπαδόπουλος (6, 7).
ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Τάκης Γ. Μπαγαδάτοπουλος, Ἄναστ. Μαρῖνος.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Ἐλένη Ι. Οικονομιδου, Ἀρματολὸς τοῦ Πίνδου.
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Μίμης Β. Τσάφος.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Τηλ. Α. Σαλυβρίδης, Χρ. Θ. Σαραντάσιος, Σπυρ. Α. Καράσος, Γ. Λήμος, Ναστ. Β. Μπεκάκης, Γ. Δ. Σηλυβαθίδης, Ν. Α. Σηλυβαθίδης.
ΛΙΜΝΗΣ: Κ. Γ. Σαββᾶς, Χρ. Ι. Μασούρας.
ΠΑΤΡΩΝ: Ἄδ. Ι. Μισοποτακός, Χρυσάνθη Γ. Μωραΐτου, Ἀνεμόνη, Μαρία-Χρυστίνα Λουσιώτη.
ΠΥΡΓΟΥ: Ζωῆς Σ. Τσεκλήνης.
ΣΥΡΟΥ: Μαργαρίτα Μ. Ἐβερτα, Σπυρ. Α. Κονταρίνης.
ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Ἰω. Γ. Κυργάσιος.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Ζ. Γ. Συλλυμνιώτης.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Ξένη Α. Ζοζήνα, Ροδοδάκτυλος Ἡώς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ν. Κοζακίνος, Σοφία Κοζακίδου, Ἐνδοξος Ἰωλκίς, Μαρία Γ. Σέριπου, Ἐλένη Κ. Στρούτη.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Κωνστ. Γ. Σταυρίδης-ΚΩΝ) ΠΟΛΕΩΣ: Βυζαντινὴ Ἀπόνη, Θαλῆς (8, 7), Ρεύμα τοῦ Βοσπόρου, Ἀψε-Σβδὸς (5, 6).
ΠΟΡΤ-ΣΑΪΓΑ: Γεώργ. Στ. Χαρομουντιάνης.
ΡΕΘΥΜΝΗΣ: Μαρία Ἐμ. Παπαδάκη, ΧΙΟΥ: Ν. Πουλάκης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων ὁρθὴν τὴν λύσιν τὰ ὄνομα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληροῖδα καὶ ἐκλήρωθησαν οἱ ἔξῃς τρεῖς: ΚΩΝΣΤ. Γ. ΣΑΒΒΑΚΗΣ ἐν Λίμνῃ, Εὐβοίας, ΧΡΙΣΤΟΣ Κ. ΔΕΜΕΡΤΖΗΣ ὁδὸς Μακεδονίας 25-α ἐν Ἀθήναις καὶ ΧΡΥΣΑΝΘΗ Γ. ΜΩΡΑΪ-ΤΟΥ ὁδὸς Μαΐζωνος 49 ἐν Πάτραις, οἱ ὅποιοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἕκαστος ἀπὸ τῆς Φεβρουαρίου.

Πλεονάζει δὲ 0,40 διὰ τὸν προσοχῆ Διαγων. Οἱ ἀποστέλλαντες ἔνυν δευκαλέπτον τὴν λύσιν δὲν ἀναγράφονται, οὔτε οἱ ἀποστέλλαντες πεντάλεπτον ἀντὶ δεκαλέπτον, (Γραμματὸσημον ὀθονακικὸν 10 παρὰ Ἰσοδυναμεί με 5 λεπτὰ ὥστε διὰ 10 λεπτὰ χροιάζεται γραμματὸσημον 20 παρὰ).

ΕΡΓΑ ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

[Φαίδωνος]
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ—ΣΕΙΡΑ ΠΡΩΤΗ
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ—ΣΕΙΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ—ΣΕΙΡΑ ΤΡΙΤΗ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΤΕΦΑ, μυθιστορημα
Ο ΚΑΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ κτ' ἄλλα καινουργία Διηγήματα (1908-1911).

Πέντε κομμ', καλλιτεχνικὰ βιβλία.
Ἐκαστον δρ. ἢ φρ. 3.
Καὶ τὰ πέντε μαζὶ, δρ. ἢ φρ. 13
Στέλλονται ἐπὶ συστάσει ἀμέσως πρὸς τὸν ἐμβόλον τὸ ἀντίστονον διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, πρὸς τὸν κ. Γρηγ. Ξενοπούλου, 38 ὁδὸς Ἐδριπίδου, Ἀθήνας.

Πέντε κομμ', καλλιτεχνικὰ βιβλία.
Ἐκαστον δρ. ἢ φρ. 3.
Καὶ τὰ πέντε μαζὶ, δρ. ἢ φρ. 13
Στέλλονται ἐπὶ συστάσει ἀμέσως πρὸς τὸν ἐμβόλον τὸ ἀντίστονον διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, πρὸς τὸν κ. Γρηγ. Ξενοπούλου, 38 ὁδὸς Ἐδριπίδου, Ἀθήνας.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ
Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχεῖου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ</p> <p>Ἐσωτερικοῦ: Ἐτησίαν... δρ. 8,— Ἐξωτερικοῦ: Ἐτησίαν... φρ. 10,—</p> <p>Ἐξωτερικοῦ: Ἐξωτερικοῦ: Ἐξωτερικοῦ... 4,50 Ἐξωτερικοῦ... 5,50</p> <p>Τρίμηνος... 2,50 Τρίμηνος... 3,—</p> <p>Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.</p>	<p>ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ</p> <p>ΙΑΡΥΘΗ Τῆ 1879</p> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ</p> <p>ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</p> <p>Περίοδος Β'.—Τόμος 19ος</p> <p>Ἐν Ἀθήναις, 4 Φεβρουαρίου 1912</p>	<p>ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20</p> <p>Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15</p> <p>Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ</p> <p>Ὁδὸς Ἐδριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βασιλικεῖον</p> <p>Ἔτος 34ον.—Ἀριθ. 10</p>
--	---	---

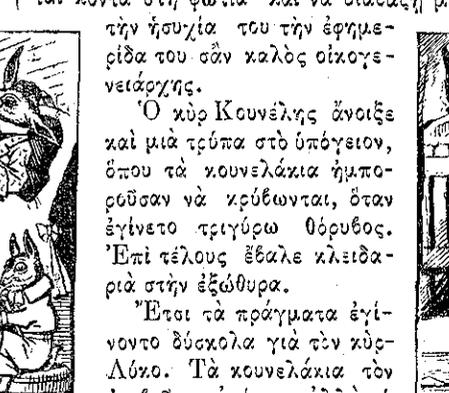
Ο ΑΛΟΥΠΗΣ ΚΑΙ Ο ΚΟΥΝΕΛΗΣ

ΝΕΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ
[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.
ΤΙ ΑΠΕΓΙΝΕΝ Ο ΚΥΡ-ΛΥΚΟΣ
Ὅσοι ἐνοχλοῦν τοὺς ἄλλους καὶ ἀγα-

κατεύονται στὲς ξένες ἐννοίας, ἔχουν πάντα ἄσχημο τέλος.
Ὁ κύρ-Λύκος, ἀντὶ νὰ κυττάξῃ τὴ δουλειά του, εἶχεν ἀνοίξῃ πόλεμον γερὸ τοῦ κύρ-Κουνεῆλῃ μαζὶ με τὸν κύρ-Ἀλούπη καὶ δὲν τὸν ἄφιναν ἤσυχο μιά στιγμή, ὡς που ἐπὶ τέλος ὁ κύρ-Λύκος τὴν ἔπαθε.
Ἐν τῷ μεταξύ ὁ κύρ-Κουνεῆλῃ δὲν εἶχε πιά ἀσφάλεια. Δὲν ἤμποροῦσε ν' ἀφήσῃ τὸ σπίτι του, χωρὶς ὁ κύρ-Λύκος νὰ τοῦ τὸ ρημάξῃ καὶ νὰ τοῦ ἀρπάξῃ κανένα παιδάκι.
Μιά στιγμή ἡσυχία δὲν εὗρισκε πιά ὁ κύρ-Κουνεῆλῃ. Δὲν ἤμποροῦσε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ σπιτάκι του χωρὶς νὰ μπῆ ὁ κύρ-Λύκος ἐνῶ ἔλειπε, νὰ τοῦ ἀρπάξῃ ἓνα κουνελάκι.
Ἐπλεξεν ἓνα ἀχρῆνιο καλύβι, ἀλλὰ τοῦ τὸ ἐγκρέμισεν ἔφτιαξεν ἄλλο ἐλάτινο, τὰ ἴδια ἔχτισεν ἓνα τρίτο ἀπὸ φλοῦδες διαφόρων δένδρων, τοῦ τὸ ἐρήμαξεν καὶ αὐτὸ ὁ κύρ-Λύκος καὶ κάθε φορὰ μαζὶ με τὸ χάλασμα τοῦ σπιτιοῦ, ἔχανε καὶ ἀπὸ

ἓνα παιδάκι του, ἓνα κακόμοιρο κουνελάκι Ἐπὶ τέλος ὁ κύρ-Κουνεῆλῃ ἀπληπίσθη. Μὲ θυμὸν ἐπῆγε καὶ ἐκάλεσε μαργακὸς καὶ τοῦ ἔχτισαν ξύλινο σπιτάκι με πέτρινα θεμέλια, καὶ ἀπὸ τὴ στιγμή ἐκείνη κἀπως ἤσυχασε.
ἤμποροῦσε πλέον νὰ πηγαίῃ περιπατο, νὰ περῶ τὴν ἡμέρα με τοὺς γείτονάς του κ' ἔπειτα νὰ γυρίξῃ, νὰ κάθεται κοντὰ σὴ φωτιά καὶ νὰ διαβάξῃ με τὴν ἡσυχία του τὴν ἐφημερίδα του σὺν καλῶς οἰκογενειαρχῆς.
Ὁ κύρ Κουνεῆλῃ ἀνοίξε καὶ μιά τρύπα στὸ ὑπόγειον, ὅπου τὰ κουνελάκια ἤμποροῦσαν νὰ κρυβῶνται, ὅταν ἐγένετο τριγύρω θόρυβος. Ἐπὶ τέλος ἔβαλε κλειδαριά σὴν ἐξώθυρα.
Ἔτσι τὰ πράγματα ἐγένοντο δύσκολα γιὰ τὸν κύρ-Λύκο. Τὰ κουνελάκια τὸν ἐφεβούνη ἀκόμα, ἀλλὰ ὁ

κύρ-Κουνεῆλῃ δὲν εἶχε πιά τὸ ἴδιο γυτοκάρι, ὅταν ἤκουε τὸν κύρ-Λύκο νὰ χροροπῆσθ τριγύρω στὸ σπίτι του.
Μίαν ἡμέραν, ἐνῶ ὁ κύρ-Κουνεῆλῃ ἐντύνητο γιὰ νὰ πᾶξ, σὲ κάποιον ἐπίσκοψ', κατέβηκεν εἰς τὸν δρόμον, ἔχων κουνελάκι.
Ὁ κύρ-Λύκος, ἀντὶ νὰ κυττάξῃ τὴ δουλειά του, εἶχεν ἀνοίξῃ πόλεμον γερὸ τοῦ κύρ-Κουνεῆλῃ μαζὶ με τὸν κύρ-Ἀλούπη καὶ δὲν τὸν ἄφιναν ἤσυχο μιά στιγμή, ὡς που ἐπὶ τέλος ὁ κύρ-Λύκος τὴν ἔπαθε.
Ἐν τῷ μεταξύ ὁ κύρ-Κουνεῆλῃ δὲν εἶχε πιά ἀσφάλεια. Δὲν ἤμποροῦσε ν' ἀφήσῃ τὸ σπίτι του, χωρὶς ὁ κύρ-Λύκος νὰ τοῦ τὸ ρημάξῃ καὶ νὰ τοῦ ἀρπάξῃ κανένα παιδάκι.
Μιά στιγμή ἡσυχία δὲν εὗρισκε πιά ὁ κύρ-Κουνεῆλῃ. Δὲν ἤμποροῦσε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ σπιτάκι του χωρὶς νὰ μπῆ ὁ κύρ-Λύκος ἐνῶ ἔλειπε, νὰ τοῦ ἀρπάξῃ ἓνα κουνελάκι.
Ἐπλεξεν ἓνα ἀχρῆνιο καλύβι, ἀλλὰ τοῦ τὸ ἐγκρέμισεν ἔφτιαξεν ἄλλο ἐλάτινο, τὰ ἴδια ἔχτισεν ἓνα τρίτο ἀπὸ φλοῦδες διαφόρων δένδρων, τοῦ τὸ ἐρήμαξεν καὶ αὐτὸ ὁ κύρ-Λύκος καὶ κάθε φορὰ μαζὶ με τὸ χάλασμα τοῦ σπιτιοῦ, ἔχανε καὶ ἀπὸ

σαν γρηγορώτερα, σὴν τρύπα τοῦ ὑπογείου νὰ κρυφθοῦν.
Ὁ κύρ-Λύκος ἔταν καταλασπωμένος καὶ λαχναριασμένος.
— Νὰ χάσῃς τὰ παιδάκια σου, κύρ-Κουνεῆλῃ μου, σῶσέ με, εἶπεν ὁ κύρ-Λύκος, λυπήσου με, κύρ-Κουνεῆλῃ μου, οἱ σκύλοι με κυνηγοῦν καὶ θά με ξεσχίσουν. Δὲν τοὺς ἀκούς ποῦ ἐρχονται τρεχάται; Σῶσέ με, κύρ-Κουνεῆλῃ μου,

κρύψε με κάπου, ποῦ νὰ μὴν εἰμποροῦν οἱ σκύλοι νὰ μ' εὗρουν.
— Πῆδῃς στὸ μεγάλο αὐτὸ σεντοῦκι, κύρ-Λύκο, καὶ μείνε σὺν στὸ σπίτι σου. Ὁ κύρ-Λύκος ἐπῆδῃς φοβισμένος πάντοτε. Ὁ κύρ-Κουνεῆλῃ κατέβασε τὸ σκέπασμα, ἔβαλε τὸν σῶρτην καὶ ἔτσι ἔκλεισε μέσα τὸν κύρ-Λύκο.
Τὴν στιγμή ἐκείνην ὁ κύρ-Κουνεῆλῃ ἐκυντάχθη στὸν καθρέφτη, καὶ εἶδε τὸ πρόσωπό του νὰ λάμπῃ ἀπὸ ευχαριστήσι' ἔπειτα ἐπλησίασε τὸ καθίσμα του 'στη φωτιά καὶ ἔμεινε μιά στιγμή σκεπτικός' ὕστερα ἐσηκώθη καὶ ἔκαμε δύο-τρεις γύρους μέσα εἰς τὸ δωμάτιό του.
Τότε ὁ κύρ-Λύκος ἄρχισε νὰ μιλῇ ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ σεντοῦκιό του.
— Ἐφυγαν ὄλ' οἱ σκύλοι, κύρ-Κουνεῆλῃ μου;
— Αὐτὴ τὴ στιγμή μοῦ φαίνεται, πῶς μυρίζουν 'στὴ γωνία τοῦ τζακιοῦ, κύρ-Λύκο.
Καὶ ὁ κύρ-Κουνεῆλῃ ἐγέμισεν ἓνα

τεντζερὲ νερό καὶ τὸν ἔβαλε στὴ φωτιά.

— Τί κάνεις τώρα, κύρ-Κουνέλη;

— Ἐτοιμάζω τὸ τσάι, κύρ-Λύκο.

Ἐπειτα ὁ κύρ-Κουνέλης ἐπήρε ἀπὸ τὸ ράφι ἕνα τρυπάνι καὶ ἄρχισε ν' ἀνοίγει μικρὲς τρύπες εἰς τὸ σκέπασμα τοῦ σεντουκιού.

— Τί κάνεις ἐκεῖ, κύρ-Κουνέλη;

— Σοῦ ἀνοίγω μερικὲς τρύπες γιὰ νὰ παίρνῃς ἀέρα, κύρ-Λύκο μου.

Κατόπιν ὁ κύρ-Κουνέλης ἐβήγηκε νὰ φέρῃ ξύλα καὶ τὰ ἔβαλε στὴ φωτιά.

— Τί κάνεις, κύρ-Κουνέλη;

— Δυναμώνω τὴ φωτιά γιὰ νὰ μὴ κρυώνῃς, κύρ-Λύκο μου.

Ἐπὶ τέλους ὁ κύρ-Κουνέλης κατέβη στὸ ὑπόγειο νὰ ζητήσῃ τὰ παιδιὰ του.

— Τί κάνεις τώρα κύρ-Κουνέλη;

— Μαζεύω τὰ παιδιὰ μου γιὰ νὰ σοῦ κάμουν συντροφιά.

Τὰ μικρὰ τὰ κουνελάκια ἐσώκωσαν τὰ μπροστινὰ των ποδαράκια καὶ ἐκλείσαν τὸ στόμα των γιὰ νὰ κρατήσουν τὰ γέλια.

Ὁ κύρ-Κουνέλης ἐπήρε τότε τὸν τετζερὲ καὶ ἄρχισε νὰ χύνῃ βραστό νερό ἐπάνω στὸ σκέπασμα τοῦ σεντουκιού.

— Τί εἶν' αὐτό; ἐφώνησεν ὁ κύρ-Λύκος.

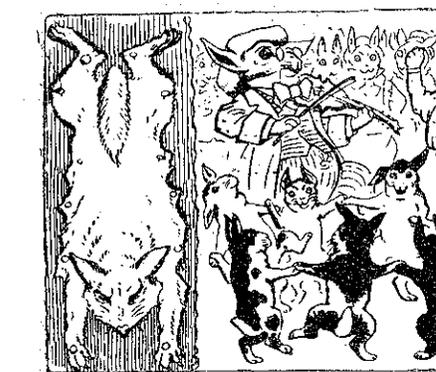
— Σὲ τσιμπᾷ αἶπιτα, κύρ-Λύκο μου; ἤρώτησε μὲ ἀφέλειαν ὁ κύρ-Κουνέλης.

— Ναι, καὶ μὲ τσιμπᾷ, μὲ καιεῖ δυνατά.

— Γύρσε ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά.

— Τί εἶν' αὐτό τώρα;

— Τί εἶν' αὐτό τώρα;

— Ἀκόμη σὲ καιεῖ;

— Ὦ, ναι, μὲ καιεῖ πολύ, μὲ ζεματίζει, κύρ-Κουνέλη μου, ὦ! ἐλάθηκα...

Αὐτὰ ἦσαν τὰ τελευταῖα λόγια τοῦ κύρ-Λύκου, γιὰτὶ τὸ βραστό νερό ἔκαμε τὴ δουλειά του.

Ὁ κύρ-Κουνέλης ἐφώνησε τότε ὅλους τοὺς γείτονες καὶ ὅλοι ἔμαθαν τὸ τέλος τοῦ Λύκου μὲ μεγάλην χαρὰν. Καὶ σήμερον ἀκόμα, ἀν ἐπισκεφθῆτε τὸ σπιτάκι τοῦ κύρ-Κουνέλη, θὰ ἰδῆτε τὸ τομάρι τοῦ Λύκου, κρεμασμένο ὀπίσω ἀπὸ τὴ θύρα.

Ἐπλήρωσε πολὺ ἀκριβὰ τ' ἀνακατώματά του στὲς ξένες δουλειές.

ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΔΗΣ

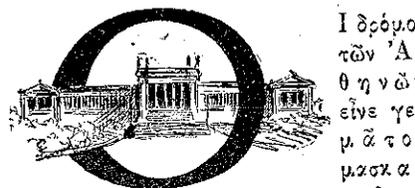
Τ Ε Λ Ο Σ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΜΑΣΚΑΡΑΔΕΣ

Ἀγαπητοί μου,

Ἰ δρόμοι τῶν Ἀθηνῶν εἶνε γεμάτοι μασκαράδες.

Τὸ πρῶτο περνοῦν τὰ «λαϊκὰ θεάματα» ἢ γκαμήλα, τὸ νεοφανὲς γαϊδουράκι, τὸ γαϊτανάκι, τὰ ῥόπαλα, ὁ ποιητὴς τοῦ κάρρου καὶ οἱ διάφοροι φασουλῆδες.

Τὸ ἀπόγευμα βγαίνουν ἢ παρῆες ποῦ γυρνοῦν τὰ φιλικὰ σπιτία, μικροὶ ἢ μεγάλοι δμιλοὶ μασκαράδων, εἰς τοὺς ὁποίους πλειονοψηφοῦν οἱ νέοι καὶ τὰ παιδιὰ.

Καὶ τὸ βράδυ εἶνε οἱ μασκαράδες ποῦ πηγαίνουν εἰς τοὺς δημοσίους ἢ ἰδιωτικούς χορούς, ἄλλοι πεζοὶ καὶ θεότρελλοι εἰς τοὺς δρόμους, μὲ φωνές, μὲ ὄργανα καὶ μὲ τραγούδια, ἄλλοι μὲ ἀμάξια, σοβαροὶ καὶ ἀξιοπρεπεῖς καὶ κρυμμένοι, φυλάγοντες τὰ σπύρτα των διὰ τὰ σαλόνια.

Ὁ ἀνοιξιῆτικος καιρὸς, — τοῦλάχιστον ὡς τὴν ἡμέραν ποῦσᾶς γράφω — εὖνοεῖ αὐτὴν τὴν ἀπεκρηστικὴν κίνησιν, ἢ ὅποια ἐξοκολουθεῖ μέχρι βαθείας νυκτός.

Παντοῦ — εἰς τὰ κέντρα βλέπει κανεὶς γυρλάντες ἀπὸ πολὺχρωμα φῶτα καὶ ἀκούει γέλια καὶ ξεφωνητά:

— Μασκαράδες! μασκαράδες!

— Σᾶς γνωρίζουμε! σᾶς γνωρίζουμε!

Οἱ δρόμοι εἶνε σκεπασμένοι ἀπὸ κομφετί, σερπαντίνες, καὶ ὅλη ἡ πόλις ἔχει μίαν ἐορτάσιμον ἔψιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν λείπει, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἡ χαρὰ. Δὲν ἢ ξεύρω ἂν κάμνω λάθος, ἀλλὰ μοῦ φαίνεται ὅτι φέτος ἡ Ἀθηναϊκὴ ἀποκριὰ εἶνε ζωηροτέρα ἀπὸ ἄλλοτε.

Ὁ κόσμος διασκεδάζει μὲ περισσοτέραν ἔρεξιν. Οἱ μασκαράδες εἶνε πολυπληθέστεροι. Ἡ κίνησις εἶνε μεγαλειότερα. Καὶ ἡ εὐθυμία ἐπίσης. Γελοῦν οἱ ἄνθρωποι, χαίρονται, ξεχνοῦν...

Φαίνεται δὲ ὅτι αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα, τὴν τελευταίαν, ἢ κίνησις θὰ κορυφωθῇ καὶ χάρις εἰς τὴν εὐδιαθεσίαν τῶν Ἀθηναίων καὶ χάρις εἰς τὰς προσπάθειας τῆς νέας ἐπιτροπῆς τῶν ἐορτῶν, τοῦ Κομιτάτου ὡς εἰπώμεν, τὸ ὁποῖον φέτος ἀπετελέσθη ἀπὸ θεατρικὸς συγγραφεῖς καὶ ἀπὸ καλλιτέχνας, (ζωγράφους, γλύπτους κτλ.) διὰ τὴν Πέμπτην, τὸ Σάββατον καὶ τὴν Κυριακὴν, αὐτοὶ διοργανῶνουν ἀπογευματινὰς καὶ νυκτερινὰς πομπάς, ἄρματα, παιδικὴν ἐορτὴν καὶ μεγάλον χορὸν εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον.

Ἐχουν ὀρίση μεγάλη βραβεῖα διὰ μασκαράδες, ἔχουν δῶση ὠραίας ἰδέας, ἔχουν ἐπιστατήση οἱ ἴδιοι εἰς τὴν κατασκευὴν ἀρμάτων καὶ τὴν συγκρότησιν παραστάσεων. Καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ἡ Ἀποκριὰ, ἢ ὁποία ἤρχισε μὲ τὴν ζωηρότητα, θὰ ἔχη ἐν ὠραίων τέλος.

Ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐορτῶν, ἢ ὁποία εἶνε μόνιμος πλῆθον, θὰ φροντίξῃ ὥστε κατ' ἔθωγον νὰ ζωηροῦν καὶ νὰ καλλιτερευθῇ ἡ ἀθηναϊκὴ Ἀποκριὰ, διὰ νὰ γίνῃ μὲ τὸν καιρὸν καὶ τέλειον, μίαν χαρακτηριστικὴν ἐορτὴν, ἱκανὴ νὰ προσελκύῃ καὶ ξένους, ὅπως σήμερον τὰ φημισμένα κερναβάλια τῆς Νικαίας. Αὐτὸ δὲν φαίνεται πολὺ δύσκολον. Μεθούριον μάλιστα, ὅταν θὰ ἐνωθοῦν καὶ οἱ θεσσαλικοὶ σιδηρόδρομοι μὲ τοὺς τουρκικούς καὶ ἡ συγκοινωνία μὲ τὴν Βυζαντινὴν θὰ γίνῃται διὰ ξηρᾶς, οἱ Εὐρωπαῖοι περιηγηταί, ποῦ ἔρχονται πάντοτε εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ τὰς ἀρχαιοτήτας, εἰμποροῦν νὰ προτιμοῦν αὐτὴν τὴν ἐποχὴν, διὰ νὰ βλέπουν, ἐκτὸς τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τῶν Μουσείων, καὶ τὰ κερναβάλια μας. Ὅσον δὲ διὰ τοὺς Ἐπαρχιωτάς μας καὶ τοὺς Ἀνατολίτας, αὐτοὶ ἔρχονται καὶ ἀπὸ τώρα.

Μὴ νομίζετε ὅτι αὐτὸ δὲν θὰ εἶνε σπουδαῖον! Μία πόλις ποῦ ξεῦρει νὰ διασκεδάζῃ καὶ νὰ κάμῃ ὠραία, καλλιτεχνικὰ καὶ παιδρὰ κερναβάλια, σημαίνει ὅτι εἶνε πόλις προοδευμένη, πολιτισμένη. Δὲν ἀρκεῖ, βλέπετε, ἡ σοβαρότης, ἢ ἐργασίαι, ὁ πλοῦτος, ἡ σοφία, ἡ δύναμις. Χρειάζεται καὶ ὁ γέλωτος, καὶ ἡ διασκεδάσις, καὶ ἡ χαρὰ, μαρτυροῦντα γαλήνην, εὐζωίαν, εὐγένειαν, καλοσύνην ψυχῆς, ἡμερότητα ἡθῶν. Καὶ ὅπως εἶνε ἡ πόλις, εἶνε καὶ ὁ ἄνθρωπος. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπίσης πρέπει νὰ ξεύρῃ νὰ διασκεδάζῃ καὶ νὰ χαίρῃται. Ἡ μεγάλη σοβαρότης, ἢ διαρκὴς κατ' ἡρέσια, ἢ αἰωνία μελαγχολία, εἶνε ἀσθένεια. Ἀπεναντίας ὁ γέλωτος εἶνε ὑγεία τῆς ψυχῆς. Τέλειος ἄνθρωπος δὲν εἶνε ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος διαρκῶς σοβαρεῖται καὶ συσφρασεῖται, ἔχων πάντοτε τὸν βασιανισμένον νοῦν του εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς φροντίδας τῆς ζωῆς. Τέλειος εἶνε ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος, μὲ ὅλα αὐτὰ, διατηρεῖ τὴν φαιδρότητα του καὶ εἶνε ἱκανὸς νὰ διασκεδάζῃ μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους, νὰ γελᾷ, νὰ χορεύῃ, νὰ εὐθυμῇ.

Ἐτυχε ποτὲ νὰ γνωρίζετε ἀπὸ κοντὰ κανένα Εὐρωπαῖον σοφόν; Θὰ ἐξεπλάγητε, εἶμαι βέβαιος, ὅταν τὸν εἰδατε νὰ κάμῃ σαν παιδί. Καὶ θὰ εἶπατε: «καλέ, αὐτὸς εἶνε... ἢ ὁ ἀδελφός σου;» Καὶ ὅμως εἶνε αὐτός, μὴν ἀμφιβάλλετε! Ἡ σοφία του, βλέπετε, δὲν τὸν ἐμποδίζει ν' ἀφίγη κατὰ μέρος τὴν σοβαρότητα, ὅταν πρέπη, καὶ νὰ μασκαρευεῖται ἔξωφρα τὴν Ἀποκριὰν καὶ νὰ κάμῃ τοῦμπες. Ποῦ νὰ ἰδῆτε τέτοιο πρᾶγμα ἀπὸ ἰδικὸν μας σοφόν, νέον ἢ ἡλικιωμένον! Τὴν χαρὰν, τὴν τρέλλαν τῆς σαγμῆς, τὴν θεωρεῖ ἕγκλημα, καὶ νομίζει ὅτι θὰ πῆσῃ ἢ

ἢ ἡλικιωμένον! Τὴν χαρὰν, τὴν θεωρεῖ ἕγκλημα, καὶ νομίζει ὅτι θὰ πῆσῃ ἢ

ἢ ἡλικιωμένον! Τὴν χαρὰν, τὴν θεωρεῖ ἕγκλημα, καὶ νομίζει ὅτι θὰ πῆσῃ ἢ

ἢ ἡλικιωμένον! Τὴν χαρὰν, τὴν θεωρεῖ ἕγκλημα, καὶ νομίζει ὅτι θὰ πῆσῃ ἢ

ἢ ἡλικιωμένον! Τὴν χαρὰν, τὴν θεωρεῖ ἕγκλημα, καὶ νομίζει ὅτι θὰ πῆσῃ ἢ

ἢ ἡλικιωμένον! Τὴν χαρὰν, τὴν θεωρεῖ ἕγκλημα, καὶ νομίζει ὅτι θὰ πῆσῃ ἢ

ἢ ἡλικιωμένον! Τὴν χαρὰν, τὴν θεωρεῖ ἕγκλημα, καὶ νομίζει ὅτι θὰ πῆσῃ ἢ

ἢ ἡλικιωμένον! Τὴν χαρὰν, τὴν θεωρεῖ ἕγκλημα, καὶ νομίζει ὅτι θὰ πῆσῃ ἢ

ἢ ἡλικιωμένον! Τὴν χαρὰν, τὴν θεωρεῖ ἕγκλημα, καὶ νομίζει ὅτι θὰ πῆσῃ ἢ

ἢ ἡλικιωμένον! Τὴν χαρὰν, τὴν θεωρεῖ ἕγκλημα, καὶ νομίζει ὅτι θὰ πῆσῃ ἢ

ἢ ἡλικιωμένον! Τὴν χαρὰν, τὴν θεωρεῖ ἕγκλημα, καὶ νομίζει ὅτι θὰ πῆσῃ ἢ

ἢ ἡλικιωμένον! Τὴν χαρὰν, τὴν θεωρεῖ ἕγκλημα, καὶ νομίζει ὅτι θὰ πῆσῃ ἢ

ἢ ἡλικιωμένον! Τὴν χαρὰν, τὴν θεωρεῖ ἕγκλημα, καὶ νομίζει ὅτι θὰ πῆσῃ ἢ

ἢ ἡλικιωμένον! Τὴν χαρὰν, τὴν θεωρεῖ ἕγκλημα, καὶ νομίζει ὅτι θὰ πῆσῃ ἢ

ἢ ἡλικιωμένον! Τὴν χαρὰν, τὴν θεωρεῖ ἕγκλημα, καὶ νομίζει ὅτι θὰ πῆσῃ ἢ

ἢ ἡλικιωμένον! Τὴν χαρὰν, τὴν θεωρεῖ ἕγκλημα, καὶ νομίζει ὅτι θὰ πῆσῃ ἢ

ἢ ἡλικιωμένον! Τὴν χαρὰν, τὴν θεωρεῖ ἕγκλημα, καὶ νομίζει ὅτι θὰ πῆσῃ ἢ

μύτη του ἂν γελᾶσῃ λιγάκι δυνατά...

Ἐ, αὐτὸς εἶνε ὁ ἀτελής ἄνθρωπος. Κάτι τοῦ λείπει, καὶ αὐτὸ τὸ κάτι εἶνε σπουδαῖον. Εἰς μάτην ἀπέκτησε γνώσεις, φήμην, χρήματα, δόξαν. Δὲν ἔμαθε τὴν ζωὴν. Ὁ Εὐρωπαῖος ὅμως εἶνε ὁ τέλειος. Σοφοὶ καὶ οἱ δύο, ἀλλ' ἡ σοφία τοῦ Εὐρωπαίου μεγαλιότερα. Διότι εἰς τὸ πλάγι τῆς μεγάλης σοβαρότητος, ὡς ἀπαραίτητον συμπλήρωμα, ἔχει καὶ τὴν μεγάλην φαιδρότητα. Ζωὴ δὲ χωρὶς φαιδρότητα δὲν εἶμπορεῖ νὰ εἶνε τελεία.

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

«ΕΙΜΑΙ ΜΑΘΚΑΡΑΘ!...»

Ὁ μικρὸς Μπέμπης εἶνε κατενθουσιασμένος. Ἡμέρες τώρα ἡ μαμμά του τοῦ ὑπόσχεσαι ὅτι θὰ τὸν κάμῃ μασκαράν καὶ νὰ, ἤλθῃ ἐπὶ τέλους ἡ ὠρα. Τὴν Κυριακὴν τοῦ ἐφόρσε μίαν κατάσπρην φουστανελλίτσαν, ἕνα τζιπουνάκι μὲ χρυσοῦ κομπάνια, ἕνα σελαχάκι τόσο δά, κόκκινα τσαρουχάκια, μάλλινες καλοταίτσες κ' ἕνα κόκκινο φσακί μὲ φουντίτσαν. Τὸν ἐπήρε ἔπειτα ἀπὸ τὸ χεράκι μοζὶ μὲ τὴ νταντὰ καὶ βγήκαν περίπατο.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ ἐφόρσε μίαν κατάσπρην φουστανελλίτσαν, ἕνα τζιπουνάκι μὲ χρυσοῦ κομπάνια, ἕνα σελαχάκι τόσο δά, κόκκινα τσαρουχάκια, μάλλινες καλοταίτσες κ' ἕνα κόκκινο φσακί μὲ φουντίτσαν. Τὸν ἐπήρε ἔπειτα ἀπὸ τὸ χεράκι μοζὶ μὲ τὴ νταντὰ καὶ βγήκαν περίπατο.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ ἐφόρσε μίαν κατάσπρην φουστανελλίτσαν, ἕνα τζιπουνάκι μὲ χρυσοῦ κομπάνια, ἕνα σελαχάκι τόσο δά, κόκκινα τσαρουχάκια, μάλλινες καλοταίτσες κ' ἕνα κόκκινο φσακί μὲ φουντίτσαν. Τὸν ἐπήρε ἔπειτα ἀπὸ τὸ χεράκι μοζὶ μὲ τὴ νταντὰ καὶ βγήκαν περίπατο.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ ἐφόρσε μίαν κατάσπρην φουστανελλίτσαν, ἕνα τζιπουνάκι μὲ χρυσοῦ κομπάνια, ἕνα σελαχάκι τόσο δά, κόκκινα τσαρουχάκια, μάλλινες καλοταίτσες κ' ἕνα κόκκινο φσακί μὲ φουντίτσαν. Τὸν ἐπήρε ἔπειτα ἀπὸ τὸ χεράκι μοζὶ μὲ τὴ νταντὰ καὶ βγήκαν περίπατο.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ ἐφόρσε μίαν κατάσπρην φουστανελλίτσαν, ἕνα τζιπουνάκι μὲ χρυσοῦ κομπάνια, ἕνα σελαχάκι τόσο δά, κόκκινα τσαρουχάκια, μάλλινες καλοταίτσες κ' ἕνα κόκκινο φσακί μὲ φουντίτσαν. Τὸν ἐπήρε ἔπειτα ἀπὸ τὸ χεράκι μοζὶ μὲ τὴ νταντὰ καὶ βγήκαν περίπατο.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ ἐφόρσε μίαν κατάσπρην φουστανελλίτσαν, ἕνα τζιπουνάκι μὲ χρυσοῦ κομπάνια, ἕνα σελαχάκι τόσο δά, κόκκινα τσαρουχάκια, μάλλινες καλοταίτσες κ' ἕνα κόκκινο φσακί μὲ φουντίτσαν. Τὸν ἐπήρε ἔπειτα ἀπὸ τὸ χεράκι μοζὶ μὲ τὴ νταντὰ καὶ βγήκαν περίπατο.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ ἐφόρσε μίαν κατάσπρην φουστανελλίτσαν, ἕνα τζιπουνάκι μὲ χρυσοῦ κομπάνια, ἕνα σελαχάκι τόσο δά, κόκκινα τσαρουχάκια, μάλλινες καλοταίτσες κ' ἕνα κόκκινο φσακί μὲ φουντίτσαν. Τὸν ἐπήρε ἔπειτα ἀπὸ τὸ χεράκι μοζὶ μὲ τὴ νταντὰ καὶ βγήκαν περίπατο.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ ἐφόρσε μίαν κατάσπρην φουστανελλίτσαν, ἕνα τζιπουνάκι μὲ χρυσοῦ κομπάνια, ἕνα σελαχάκι τόσο δά, κόκκινα τσαρουχάκια, μάλλινες καλοταίτσες κ' ἕνα κόκκινο φσακί μὲ φουντίτσαν. Τὸν ἐπήρε ἔπειτα ἀπὸ τὸ χεράκι μοζὶ μὲ τὴ νταντὰ καὶ βγήκαν περίπατο.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ ἐφόρσε μίαν κατάσπρην φουστανελλίτσαν, ἕνα τζιπουνάκι μὲ χρυσοῦ κομπάνια, ἕνα σελαχάκι τόσο δά, κόκκινα τσαρουχάκια, μάλλινες καλοταίτσες κ' ἕνα κόκκινο φσακί μὲ φουντίτσαν. Τὸν ἐπήρε ἔπειτα ἀπὸ τὸ χεράκι μοζὶ μὲ τὴ νταντὰ καὶ βγήκαν περίπατο.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ ἐφόρσε μίαν κατάσπρην φουστανελλίτσαν, ἕνα τζιπουνάκι μὲ χρυσοῦ κομπάνια, ἕνα σελαχάκι τόσο δά, κόκκινα τσαρουχάκια, μάλλινες καλοταίτσες κ' ἕνα κόκκινο φσακί μὲ φουντίτσαν. Τὸν ἐπήρε ἔπειτα ἀπὸ τὸ χεράκι μοζὶ μὲ τὴ νταντὰ καὶ βγήκαν περίπατο.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ ἐφόρσε μίαν κατάσπρην φουστανελλίτσαν, ἕνα τζιπουνάκι μὲ χρυσοῦ κομπάνια, ἕνα σελαχάκι τόσο δά, κόκκινα τσαρουχάκια, μάλλινες καλοταίτσες κ' ἕνα κόκκινο φσακί μὲ φουντίτσαν. Τὸν ἐπήρε ἔπειτα ἀπὸ τὸ χεράκι μοζὶ μὲ τὴ νταντὰ καὶ βγήκαν περίπατο.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ ἐφόρσε μίαν κατάσπρην φουστανελλίτσαν, ἕνα τζιπουνάκι μὲ χρυσοῦ κομπάνια, ἕνα σελαχάκι τόσο δά, κόκκινα τσαρουχάκια, μάλλινες καλοταίτσες κ' ἕνα κόκκινο φσακί μὲ φουντίτσαν. Τὸν ἐπήρε ἔπειτα ἀπὸ τὸ χεράκι μοζὶ μὲ τὴ νταντὰ καὶ βγήκαν περίπατο.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ ἐφόρσε μίαν κατάσπρην φουστανελλίτσαν, ἕνα τζιπουνάκι μὲ χρυσοῦ κομπάνια, ἕνα σελαχάκι τόσο δά, κόκκινα τσαρουχάκια, μάλλινες καλοταίτσες κ' ἕνα κόκκινο φσακί μὲ φουντίτσαν. Τὸν ἐπήρε ἔπειτα ἀπὸ τὸ χεράκι μοζὶ μὲ τὴ νταντὰ καὶ βγήκαν περίπατο.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ ἐφόρσε μίαν κατάσπρην φουστανελλίτσαν, ἕνα τζιπουνάκι μὲ χρυσοῦ κομπάνια, ἕνα σελαχάκι τόσο δά, κόκκινα τσαρουχάκια, μάλλινες καλοταίτσες κ' ἕνα κόκκινο φσακί μὲ φουντίτσαν. Τὸν ἐπήρε ἔπειτα ἀπὸ τὸ χεράκι μοζὶ μὲ τὴ νταντὰ καὶ βγήκαν περίπατο.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ ἐφόρσε μίαν κατάσπρην φουστανελλίτσαν, ἕνα τζιπουνάκι μὲ χρυσοῦ κομπάνια, ἕνα σελαχάκι τόσο δά, κόκκινα τσαρουχάκια, μάλλινες καλοταίτσες κ' ἕνα κόκκινο φσακί μὲ φουντίτσαν. Τὸν ἐπήρε ἔπειτα ἀπὸ τὸ χεράκι μοζὶ μὲ τὴ νταντὰ καὶ βγήκαν περίπατο.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ ἐφόρσε μίαν κατάσπρην φουστανελλίτσαν, ἕνα τζιπουνάκι μὲ χρυσοῦ κομπάνια, ἕνα σελαχάκι τόσο δά, κόκκινα τσαρουχάκια, μάλλινες καλοταίτσες κ' ἕνα κόκκινο φσακί μὲ φουντίτσαν. Τὸν ἐπήρε ἔπειτα ἀπὸ τὸ χεράκι μοζὶ μὲ τὴ νταντὰ καὶ βγήκαν περίπατο.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ ἐφόρσε μίαν κατάσπρην φουστανελλίτσαν, ἕνα τζιπουνάκι μὲ χρυσοῦ κομπάνια, ἕνα σελαχάκι τόσο δά, κόκκινα τσαρουχάκια, μάλλινες καλοταίτσες κ' ἕνα κόκκινο φσακί μὲ φουντίτσαν. Τὸν ἐπήρε ἔπειτα ἀπὸ τὸ χεράκι μοζὶ μὲ τὴ νταντὰ καὶ βγήκαν περίπατο.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ ἐφόρσε μίαν κατάσπρην φουστανελλίτσαν, ἕνα τζιπουνάκι μὲ χρυσοῦ κομπάνια, ἕνα σελαχάκι τόσο δά, κόκκινα τσαρουχάκια, μάλλινες καλοταίτσες κ' ἕνα κόκκινο φσακί μὲ φουντίτσαν. Τὸν ἐπήρε ἔπειτα ἀπὸ τὸ χεράκι μοζὶ μὲ τὴ νταντὰ καὶ βγήκαν περίπατο.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ ἐφόρσε μίαν κατάσπρην φουστανελλίτσαν, ἕνα τζιπουνάκι μὲ χρυσοῦ κομπάνια, ἕνα σελαχάκι τόσο δά, κόκκινα τσαρουχάκια, μάλλινες καλοταίτσες κ' ἕνα κόκκινο φσακί μὲ φουντίτσαν. Τὸν ἐπήρε ἔπειτα ἀπὸ τὸ χεράκι μοζὶ μὲ τὴ νταντὰ καὶ βγήκαν περίπατο.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ ἐφόρσε μίαν κατάσπρην φουστανελλίτσαν, ἕνα τζιπουνάκι μὲ χρυσοῦ κομπάνια, ἕνα σελαχάκι τόσο δά, κόκκινα τσαρουχάκια, μάλλινες καλοταίτσες κ' ἕνα κόκκινο φσακί μὲ φουντίτσαν. Τὸν ἐπήρε ἔπειτα ἀπὸ τὸ χεράκι μοζὶ μὲ τὴ νταντὰ καὶ βγήκαν περίπατο.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ ἐφόρσε μίαν κατάσπρην φουστανελλίτσαν, ἕνα τζιπουνάκι μὲ χρυσοῦ κομπάνια, ἕνα σελαχάκι τόσο δά, κόκκινα τσαρουχάκια, μάλλινες καλοταίτσες κ' ἕνα κόκκινο φσακί μὲ φουντίτσαν. Τὸν ἐπήρε ἔπειτα ἀπὸ τὸ χεράκι μοζὶ μὲ τὴ νταντὰ καὶ βγήκαν περίπατο.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ ἐφόρσε μίαν κατάσπρην φουστανελλίτσαν, ἕνα τζιπουνάκι μὲ χρυσοῦ κομπάνια, ἕνα σελαχάκι τόσο δά, κόκκινα τσαρουχάκια, μάλλινες καλοταίτσες κ' ἕνα κόκκινο φσακί μὲ φουντίτσαν. Τὸν ἐπήρε ἔπειτα ἀπὸ τὸ χεράκι μοζὶ μὲ τὴ νταντὰ καὶ βγήκαν περίπατο.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ ἐφόρσε μίαν κατάσπρην φουστανελλίτσαν, ἕνα τζιπουνάκι μὲ χρυσοῦ κομπάνια, ἕνα σελαχάκι τόσο δά, κόκκινα τσαρουχάκια, μάλλινες καλοταίτσες κ' ἕνα κόκκινο φσακί μὲ φουντίτσαν. Τὸν ἐπήρε ἔπειτα ἀπὸ τὸ χεράκι μοζὶ μὲ τὴ νταντὰ καὶ βγήκαν περίπατο.

κυτέραν. Θα μείνωμεν εδώ τέσσαρας ή-
μέρας. Θα φεύγωμεν ετάς πέντε το πρωί
και θα τρώγωμεν ένα κομμάτι ψωμί, λω-
ρίς να σάς ένοχλοῦμε. Θα προγουματί-
ζωμεν έξω, θα γευματίζωμεν εδώ εἰς τὰς
ἐξήμισυ... ἂν μπορῆτε νὰ μᾶς διδῆτε
γεῦμα... εἰδεμῆ, εἰ ὑπηρετῆται μᾶς...

— Συγγνώ-
μη, στρατηγέ
μου, ὅλα θὰ εἶνε
έτοιμα.

— Ἄς ἰδοῦ-
με πῶρα τὰ δω-
μάτιά μας.

Τὰ δύο παι-
διά ὠδήγησαν
τοὺς ξένους των
εἰς τὸ πρῶτον
καὶ τὸ δεῦτερον
πάτωμα, ὅλοι δὲ
κατεγοητεύθη-
σαν ἀπὸ τὴν τό-
σον καλὰ ὀργα-
νωμένην δεξιό-
σιν. Ἀπὸ τὸ πα-
ράθυρον εἶδαν
τοὺς στρατιώτας
των καθημένης
εἰς τὴν αὐλήν
καὶ τρώγοντας
μὲ ὄρεξιν ὅσα ὠρεῖα πράγματα εἶχον ἀ-
φίσῃ οἱ ἀξιωματικοὶ των.

— Αὐτὰ τὰ παιδιά εἶνε θαυμάσια,
εἶπεν ὁ στρατηγὸς πρὸς τὸν υἱὸν του καὶ
τὸν συνταγματάρχην, τοῦ ὁποῖου τὰ δω-
μάτια συνέχοντο μὲ τὸ ἴδιόν του ἀπὸ
τί πάσαν νὰ εἶνε κατωμένα ;

— Ἀπὸ τὴν πάσαν ποῦ γίνονται οἱ
ἥρωες, στρατηγέ μου, ἀπήντησεν ὁ συν-
ταγματάρχης. Ἡθὲλα κ' ἐγὼ νὰ εἶχα
τέτοια παιδιά.

— Μὰ κ' ἐγὼ, διάβολε ! ἀνέκραξεν ὁ
στρατηγὸς δὲν βλέπει κανεὶς τέτοια
καθημέρα !

— Ἐγὼ λοιπὸν, πατέρα, τί εἶμαι ; εἶπεν
ὁ νεαρὸς ἀνθυπολοχαγὸς γελῶν μού φη-
νεται ὅτι μὲ ἀδικεῖτε !

— Ὅταν οἱ ἀξιωματικοὶ ἀνεχώρησαν διὰ
τὰ γυμνάσια, ὁ Πέτρος καὶ ἡ Καμίλλη
ἔσπευσαν νὰ προετοιμάσουν τὸ γεῦμα.

Μιά καλή σούπα δι' ὅλους, κοτόπουλα
ψητὰ διὰ τοὺς ἀξιωματικούς, φρέσκα λα-
χανικά, σαλάτα, ἕνα γλύκισμα, φρούτα,
ὅλ' αὐτὰ εἰς τὰς ἑξ ἦσαν έτοιμα. Μόνον
τὰ κοτόπουλα ἐπρόκειτο ἀκόμη νὰ ψη-
θοῦν.

Ὁ Πέτρος καὶ ἡ Καμίλλη παρεκά-
λεσαν τὸσον πολλὴν τὴν μητέρα των, ὥστε
κατ' ὄρθωσαν νὰ τὴν κάμουν νὰ σηκωθῇ.
Ἡ Καμίλλη τὴν ἐκτένισεν ὠραία καὶ
τῆς ἐφόρεσε μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλοπρεπεῖς
ἐκείνας οἰκιακῆς ἐσθῆτας, τῶν ὁποῖων
αἱ μακρὰ οὐρὰ ἐσάρωναν τὰς πολυτελεῖς
καὶ φαιδρᾶς αἰθούσας τοῦ Κούρ-λά-Ρέν,

ἄλλοτε τὴν ἐποχὴν τῆς εὐτυχίας των.
Ὅταν οἱ ξένοι των ἐπέστρεψαν, ἐγει-
ναν δεκτοὶ εἰς τὸ σαλὸν ὑπὸ τῆς μαρ-
κησίας, τῆς ὁποίας ἡ κάποιος φασματώ-
δης καλλονὴ ἔκαμιν ἐντύπων εἰς ὅλους
τοὺς δραστηρίους ἐκείνους ἄνδρας καὶ
τοὺς ἐπάγωγες τὴν καρδίαν.

«Καλημέρα, μικρὴ Μάγισσα !.» (Σελ. 85, στ. α')

Ναί, εὐτως
ἐπρεπε νὰ φαντά-
ζωνται μίαν γυ-
ναῖκα, ἡ ὁποία
σβύνεται, ἀπο-
θνήσκει, ἐπειδὴ ὁ
σὺζυγὸς τῆς λεί-
πει μακρὰν...

Ὁ στρατηγὸς
καὶ ὁ συνταγ-
ματάρχης τῆς ἐ-
φίλησαν τὸ χερί,
ἐκείνη ἐκλονί-
σθη, ἡ Καμίλλη
τὴν ὑποστήριξε
καὶ τὴν ἐβλκε νὰ
καθῆσθαι.

— Ἡθὲλῃσα,
κύριοι, τοῖς εἶπε
μὲ τὴν ἀδύνατον
ἀλλὰ μελωδικὴν
τῆς φωνῆν, νὰ
σᾶς εὐχηθῶ τὸ
καλῶς - ἤλθατε

εἰς τὸν πύργον τῆς Ροχέττης. Περισσότε-
ρον δὲν εἰμπορῶ, διότι παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν
μου, αἱ δυνάμεις μου δὲν μοῦ τὸ ἐπιτρέ-
πουν. Καὶ ἀναθέτω εἰς τὰ παιδιά μου—
δύο ἀγγέλους— νὰ μὲ ἀντικαταστήσουν
πλησίον ὑμῶν.

Τώρα ἐπιτρέψα-
τέ μου νὰ ποσοῦ
ὅω διὰ νὰ μὴ σᾶς
δῶσω τὸ θέαμα
μιᾶς λιποθυμίας.

Ψακώθη καί,
σθηρίζομένη ἐπὶ
τῆς Καμίλλης,
ἐξήλθε μὲ μεγα-
λοπρέπειαν βα-
σιλισσῆς, ἀφί-
νουσα τοὺς ἀξιο-
ματικούς βαθύ-
τατα συγκεκινη-
μένους μὲ τὸν
Πέτρον, ὁ ὁποῖος
ἀπεκρίνετο εἰς
τὰς ἐρωτήσεις
των, ὑπαγορευο-
μένας αὐτὴν τὴν
φορὰν ὑπὸ ἐνδια-
φέροντος ζωηροτάτου καὶ εἰλικρινοῦς.

— Αὐτὴ εἶνε μητέρα σας ! εἶπεν ὁ
συνταγματάρχης ἄλλὰ μάλιστα φαίνεται
εἰκοσιπέντε ἐτῶν, ἐνῶ σεῖς θὰ εἴσθε
δεκαῆξ καὶ δεκαοκτώ.

— Ἡ μητέρα μου εἶνε τὸσον ὠραία,
ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, ὥστε ἡ ἡλικία δὲν

τῆς φαίνεται καθόλου. Ἄλλως τε ὑπαν-
δρεῦθη ἀπὸ δεκαπεντέμιου ἐτῶν.

— Καὶ τί θὰ κάμετε διὰ νὰ τὴν θε-
ραπεύσετε ; ἠρώτησεν ἕνας ταγματάρ-
χης.

— Ἐνα μόνον πράγμα εἰμπορεῖ νὰ
τὴν σώσῃ, ἡ ἐπιστροφή τοῦ πατέρα μου
γι' αὐτὸ θὰ ὑπάγω νὰ τὸν εὔρω.

— Ἐτσι ὀλομύναχος, εἰς τὴν τύχην ;
— Γιατί ὄχι, ταγματάρχα μου ;
ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος μὲ ὠραίαν αὐτοπε-
ποιθήσιν, ἡ ὁποία ἐνέπνευσε σεβασμὸν
εἰς τοὺς γενναίους ἐκείνους ἀξιωματι-
κούς.

Ἄνηλθον εἰς τὰ δωμάτιά των διὰ νὰ
έτοιμασθοῦν διὰ τὸ γεῦμα, ἐνῶ ἡ Κα-
μίλλη ἐδοξῆε τὴν μητέρα τῆς νὰ κατα-
κλιθῆ.

Ὅταν κατήλθον, ἡ νεάνις εὐρίσκειτο
εἰς τὴν αἴθουσαν, Ὁ στρατηγὸς τῆ προσ-
έφερε τὸν βραχιόνά του καὶ τὴν ὠδήγη-
σεν εἰς τὴν τράπεζαν, ὅπου κατελαβε
τὴν θέσιν τῆς μαρκησίας, ἔχουσα ἐκ δε-
ξιῶν τὸν στρατηγὸν καὶ ἐξ ἀριστερῶν τὸν
συνταγματάρχην.

Ὁ Πέτρος ἐκάθησεν ἀπέναντι. Ἡ
Ὄνωρινα καὶ ὁ Γιανιός, πολλὴ συνεσταλ-
μένοι, ὑπηρετοῦσαν ὄχι καὶ μὲ πολλὴν
ἀδεξιότητα.

— Μοῦ ἐπιτρέπετε, κύριοι, νὰ ση-
κῶνωμαι κάπου-κάπου διὰ νὰ βοηθῶ τὴν
ὑπηρεσίαν ; εἶπεν ἡ Καμίλλη.

— Μάλιστα, δεσποινίς.

Οἱ στρατιῶται, καθήμενοι εἰς τὴν αὐ-
λήν πρὸς τῆς μεγάλης χύτρας, ἐβολεύ-
οντο μόνον των. Μεγάλῃ εὐθυμῇ ἐθα-
σίλευσ. Καὶ ὅλοι
ἦσαν κατευχα-
ριστημένοι ἀπὸ
τὴν ἐγκάρδιον
φιλοξενίαν δύο
τόσων νεαρῶν
πυργοδοσποτῶν.

«Ὁ Πέτρος !.. τί λές !.. εἶπεν ἡ Καμίλλη.»

Τὸ γεῦμα ἐ-
κρίθη ἐξαισίον.
Ἡ Καμίλλη ἐ-
πέβλεπε τὰ πάν-
τα. Ὁ Πέτρος
ἐκοψε τὰ που-
λιά. Οἱ χωρικοὶ
ὑπηρετῆται τὰ ἐ-
κατάφεραν ἀρ-
κετὰ καλά. Καὶ
οἱ συνδαιτυμό-
νες ἐσκηώθησαν
καταγοητευμ ἔ-
νοι, λέγοντες ὅτι
σπανίως συνήν-
τησαν τιαυτὴν περιποίησιν.

Ὁ Πέτρος εἰ-
κρίθη ἐξαισίον.
Ἡ Καμίλλη ἐ-
πέβλεπε τὰ πάν-
τα. Ὁ Πέτρος
ἐκοψε τὰ που-
λιά. Οἱ χωρικοὶ
ὑπηρετῆται τὰ ἐ-
κατάφεραν ἀρ-
κετὰ καλά. Καὶ
οἱ συνδαιτυμό-
νες ἐσκηώθησαν
καταγοητευμ ἔ-
νοι, λέγοντες ὅτι
σπανίως συνήν-
τησαν τιαυτὴν περιποίησιν.

Ὁ Πέτρος εἰ-
κρίθη ἐξαισίον.
Ἡ Καμίλλη ἐ-
πέβλεπε τὰ πάν-
τα. Ὁ Πέτρος
ἐκοψε τὰ που-
λιά. Οἱ χωρικοὶ
ὑπηρετῆται τὰ ἐ-
κατάφεραν ἀρ-
κετὰ καλά. Καὶ
οἱ συνδαιτυμό-
νες ἐσκηώθησαν
καταγοητευμ ἔ-
νοι, λέγοντες ὅτι
σπανίως συνήν-
τησαν τιαυτὴν περιποίησιν.

Οἱ θαυμασταὶ τῆς Καμίλλης

Ὅταν κατήλθον τὴν ἐπαύριον εἰς τὰς
πέντε, κατεξέπλάγησαν εὐρόντες τὸ πρό-
γευμα έτοιμον μὲ ὅ,τι εἶχε πάρῃ καθῆς
τὴν προτεραιάν. Ἡ Καμίλλη σηκωμένη

ἀπὸ τὰς τέσσαρας, εἶχε κάμη, ὅλα ἐκείνα
τὰ ὄργανα.

— Ἡθὲλα νὰ ἤρουν μόνον εἰκοσι
χρονῶν, εἶπεν ἕνας ταγματάρχης, μεσό-
κοπος ἤδη, ἐνῶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Βα-
λέριμ ἐθαύμαζε μακρῶθεν τὴν αἰτινίη-
νον νεάνιδα.

— Γιατί ;

— Για νὰ ἐπαιρνα αὐτὸ τὸ χαριτω-
μένο κορίτσι, ποῦ εἶνε ὀθσαυρὸς.

Μοῦ φαίνεται ὅτι καὶ ἄλλοι θὰ
ἐλέγαν τὸ ἴδιο, εἶπεν ὁ στρατηγός, τὸν
ὁποῖον δὲν διέλαθεν ὁ θαυμασμός του
υἱοῦ του. Ὅταν ἔλθῃ ἡ ὠρα, δὲν θὰ
λείψουν γαμβροί, γιατί πραγματικῶς
αὐτὸ τὸ κορίτσι ἀξίζει.

Εὐρον τὴν Καμίλλη εἰς τὴν αὐλήν
μὲ λευκὸν πρωινὸν φόρεμα, ἀπὸ μουσελί-
ναν κεντημένην. Ὅπως καὶ ἐκάστην,
ἐεῖδε τρισην εἰς τὰ πουλιά τῆς.

— Κολλημέρα, μικρὴ Μάγισσα ! εἶπεν
ὁ στρατηγὸς μὲ ἀληθῆ τρυφερότητα εἰς
τὴν φωνήν.

— Καλημέρα σας, κύριοι, ἀπεκρίθη

ἡ νεάνις μὲ τὴν δροσερὰν τῆς φωνοῦσαν.
— Θα κουράζεσθε πάρα πολὺ νὰ ζυ-
πνᾶτε τόσο πρωί

— Ἄ, ὄχι δά ! Τὸ καλοκαίρι πάντα
ζυπνοῦμε στὰς πέντε ; μιά ὠρα νωρίτερα
δὲν εἶνε τίποτε.

— Κάθε μέρα στὰς πέντε ; ! ἀνέκρα-
ξαν οἱ ἀξιωματικοί ; εἶνε ἀπίστευτον γιὰ
παῖδιά τοῦ Παρισίου !

— Πρέπει νὰ τὰ κάμνωμεν ὅλα σχεδὸν
μόνοι μας, ἀπεκρίθη ἡ Καμίλλη ; κυττά-
ξετε πόσα στοματάκια ἔχω νὰ θρέψω !..
Δὲν πρέπει νὰ τὰ φῖνη κανεὶς εἰς τοὺς
ὑπηρετάς, διὰν εἶνε ὀλιγοὶ καὶ ἀμάθη-
τοι. Ὁ Πέτρος ἐργάζεται εἰς τὸν κήπο
μὲ τὸ Γιαννιό ; ἐγὼ μὲ τὴν Ὄνωρινα κά-
μνω τὰ δωμάτια καὶ περιποιούμαι τὰ ζῶα.

Καὶ εἰς ἕνα κίνημα τῶν ἀξιωματικῶν,
προσέθεσε :

— Ὁ, ὅθ' ἤμεθα πολὺ εὐτυχεῖς ἂν ὁ
μπάμπᾶς ἦταν ἐδῶ !

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἶδεν ἕν ἀπὸ τὰ
γαϊδουράκια, τὸ ὁποῖον εἶχε ξεφύγῃ ἀπὸ
τὸν σταθλὸν καὶ τοῦ ὁποῖου τὰ σκετῆματα

διεσκέδαζαν πολὺ τοὺς στρατιώτας, κα-
ταγινόμενους νὰ σελώνουν τὰ ἄλγα. Τὸ
ἐφώνησε καὶ τὸ ὠραῖον ζῶον ἔτρεξε πρὸς
αὐτὴν.

— Εἶνε ἕνος τοῦ Ἄλγεριου, εἶπεν ὁ
ἀνθυπολοχαγός.

— Μάλιστα, κύριε ; εἶνε ἕνος μὴνός ;
ἔχομεν δύο μικρὰ καὶ δύο μεγάλα.

Ἐπεσκέφθησαν τότε τὸν σταθλὸν, ὁ
ὁποῖος ἐστέγαζε τὰ γαϊδουράκια καὶ τὴν
ἀγελάδα, καὶ συνεχάρησαν τὴν Καμίλλη
διὰ τὴν τάξιν του καὶ καθαριότητα.

— Νὰ μὴν ἔχῃ κανεὶς νὰ ἐπικρίνη
τίποτε ! αὐτὸ καταντᾷ ὑπερφυσικόν ! εἶ-
πεν ὁ στρατηγός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΟΝΟΝ ΡΟΒΙΝΪΩΝ...

Προετοιμασίαι πρὸς ἀναχώρησιν.

Αἱ τέσσαρες ἡμέραι τῶν γυμνασίων
παρήλθον εὐτως, ὀλιγώτερον δύσκολοι
ἀφ' ὅσον εἶχον ερεθίσῃ κατ' ἀρχὰς οἱ
νεαροὶ ἀμφιτρώωνες.

(Ἔσεται συνέχεια)

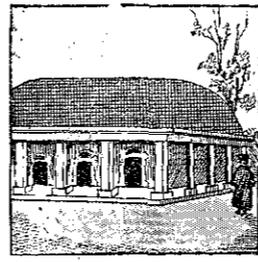
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Περιστέρα φωτογράφος

Περίεργα
πειράματα ἔ-
γειναν ἐσχά-
τως εἰς τὴν
Γαλλίαν καὶ
εἰς τὴν Γερ-
μανίαν. Ἐσκέ-
φθησαν νὰ
προσέσσουν
φωτογραφι-
κὰς μηχανὰς εἰς τὸ στήθος τῶν περι-
στερῶν, διὰ νὰ παίρουν φωτογραφίαις
ἀφ' ὑψηλοῦ. Ἀφῆνον τὴν περιστέρα νὰ
πετάξῃ, χορδίζουν δὲ τὴν μηχανὴν οὕτω
πῶς, ὥστε ν' ἀνοίξῃ ὁ φακὸς τὴν στιγμὴν
ποῦ τὸ πτηνὸν θὰ εὐρίσκειται ἄνωθεν τοῦ
μέρους, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦν νὰ φωτο-
γραφήσων. Διότι γνωρίζουν πόσον χρό-
νον θέλει μίξ περιστέρα διὰ νὰ πετάξῃ
ἀπὸ ἕν σημεῖον εἰς ἄλλο, καὶ ἀναλόγως
κινονίζον τὸν μηχανισμόν τοῦ φακοῦ.

Περίεργον οἰκοδόμημα

Ἐδῶ ἡ εἰκὼν
ἐνὸς μορμονι-
κοῦ ναοῦ, ὁ ὁ-
ποῖος εὐρίσκει-
ται εἰς τὸ Salt
Lake City
τῆς Ἀμερικῆς.
Κατὰ τὴν ὀρη-
σνευτικὴν συ-
νειθῆσαν τῶν Μορμόνων, ὁ ναὸς αὐτὸς

εἶνε ὀλόκληρος κατεσκευασμένος ἀπὸ
ξύλου, χωρὶς οὔτε μίαν πέτραν, οὔτε
ἕνα κερσί, οὔτε ἕνα κομμάτι σιδήρου.

Οἱ Μορμόνοι, φαίνεται, πιστεύουν,
ὅτι ὅταν ὁ ναὸς εἶνε κτισμένος μὲ πέτρας
καὶ μὲ σιδήρα, δὲν πιάνει προσευχή!...

Φορητὴ λέμβος

Ἐνας Πα-
ριζινὸς ἐφευ-
ρέτης κατε-
σκεύασεν ἐ-
σχάτως μίαν
φορητὴν λέμ-
βον, ἡ ὁποία
δηλαδὴ εἰμπο-
ρεῖ νὰ λυθῇ
καὶ νὰ τοποθετηθῇ εἰς μικρὸν κιβώτιον,
ὅπως δείχνει ἡ πρώτη εἰκὼν.

Ἡ δευτέρα εἰκὼν περὶ τὴν ἐφευ-
ρέτην εἰς τὴν
θάλασσαν μὲ
τὴν λέμβον
του, ἡ ὁποία
εἶνε κατεσκευ-
ασμένη ἐξ ὀ-
λοκλήρου ἀπὸ
ὑψισμα ἀδιά-
βροχον, ἐπὶ
σκελετοῦ γα-
λυεδίνου. Τὸ δὲ κύριον μέρος τῆς λέμ-
βου ἀποτελοῦν δύο μικρὰ ἀερόστρατα, ἐν
εἶδει πούρων, τὰ ὁποῖα φουσκώνουν δι'
ἀντλίας ποδηλάτου καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων
στηρίζεται τὸ ἐδάδιον τοῦ λεμβούχου.

Ἑβδομαδιαῖοι διαγωνισμοὶ

α') Παίγνιον

Ἐστίλη ὑπὸ τοῦ Εὐδέλιδος

ΔΙ	ΔΑΣ	ΤΙ	ΠΑ
ΜΕΙ	ΛΥ	ΣΑΝ	ΝΙ
ΚΡΑ	ΔΑΣ	ΝΩΝ	ΑΣ
Ε	ΔΡΟΣ	ΚΙ	ΚΑΔ

Να συναρμολογηθῶν αἱ συλλαβαὶ
αὐταὶ ὥστε νὰ ποτελεθοῦν τὰ ὀνόματα
τεσσάρων ἀρχαίων στρατηγῶν.

β') Δυσανάγνωστος Ἐπιγραφή

Ἐστίλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰδεώδους

σαδιδάεν ἰακ, σοιβήφε, αἰδιαπ αἰδ
νόκιδοιρεπ ενίε σισαλπαιΔ ἡ

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς
ταύτης,

Ἀήλωσις : Αἱ λύσεις—ὅσωνδήποτε ζητη-
μάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου, — συνοδεύονται
ὑπὸ ἐνὸς μόνον δεκαλέπτου γραμματοσώμου.

Λύσεις τοῦ 8ου φύλλου

α') Ἰωνᾶς, Ζαχαρίας, Ἀγγαῖος, Τε-
ρεμίας, Ἀμῶς, Μιχαῖος. (Τὰ ὀνόματα
εἶνε ἑξ καὶ κατὰ λάθος ἐτυπώθη ὅτι ζη-
τοῦνται πέντε.)

β') Χρῶνου φειδου.

Σελίς Συνεργασίας Συνδρομητών Συνδρομ. του Κεφ Β

ΗΜΕΡΑ ΒΡΟΧΗΣ

Ήμεραν τινά, ἐνθ' ἐκαδήμην εἰς τὸν ἐξώστην τῆς οἰκίας μας καὶ ἐρρεμβάσα...

Ἡμῖν δὲ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν κατευχαριστήμενη, διότι μοῦ ἤρθεσαν ὑπερβολικὰ νὰ βρέξῃ! Ὅτε ὁμοῦ εἶδον μερικὸν πτωχὸν ἀνθρώπου νὰ τρέχωσ...

Ἄγνωστος

ΕΙΚΟΝΕΣ

Σὲ σκέψεις βυθισμένη, δρόμο σιωπηλὸ ἐβάδιζα, ὅταν τυχαίως παρετήρησα σὲ κάποιον γωνία μικρὸ καφενεῖο...

Καὶ ἀκόμη ἐμπρός προχωρώντας, ἔξω ἀπὸ γραφεῖο πολυτελὲς ἐστάθηκα καὶ πλούσιο κάποιον διέκρινα με χίλιον χαρτὰ ἐμπρός του...

τῆς ἐργασίας. Κι' ἀπέναντί του παιδί ἑπτὰ ἐτῶν, με τὴν σάκκα στῆ μασχάλη, τὸν πατερούλη του περιέμενε χαρωπὸ...

Ἐσπερος

ΧΟΙΡΟΣ ΚΑΙ ΔΡΥΣ

Ἐνα γουρουνὶ ἀχόρταστο ἔτρωγε βαλανιδιά. Κάτω ἀπὸ μιὰ βαλανιδιά. Μὰ τούρπε καὶ τὴν ἴδια...

Ἄγνωστος

Ἐνα σῆκωνες τὰ μάτια σου νὰ ἰδῆς καὶ θάβλεπες ἀπ' αὐτὰ ποῦ τρῶς δὲν θάτρωγες οὐτ' ἕνα...

Κατὰ τὸν μῦθον τοῦ Καλῶφ Ἀθανάσιος Διάκος

ΔΥΟ ΛΕΙΨΑΝΑ

Μιὰν αὐγὴ τὴν ἀνήν τῆς λευκῆς χρυσανθεμίας ἐκόπησαν ἀπὸ δύο τρυφερά χέρια γιὰ νὰ στολίσουν τὰ ξανθὰ μαλλιά νεκροῦ κοριτικοῦ...

ζωή. Κίπου-κίπου ἔτο ἐλαφρὸ ἀεράκι σηκώνονται τὰ γυμμένα γλυκὰ κεφαλάκια καὶ ἡ χρυσανθεμιά φαίνεται ὡς νὰ περνεῖ ζωὴ...

Φτωχὴ χρυσανθεμιά! τὴν δὲν ὑπάρχεις πιά! ἡ χλωμὴ καὶ πένθητη μορφή σου δὲν ταίριαζε με τὰ γύρω λουλούδια...

Βάρνα τοῦ Κανάρη

ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ!

Ντάγκ! ντάγκ! ντάγκ! Χτυπάει μονότονα τὲς ὥρες τὸ μεγάλο ρολοῖ...

Καὶ τὸ μεγάλο ρολοῖ ἐξακολουθεῖ νὰ χτυπᾷ μονότονα τὲς ὥρες...

Ἐκκεντρικός

ΠΟΥ ΟΔΗΓΕΙ Η ΛΟΓΙΚΗ

Τὸ παιτὸ διατηρεῖ θεομὰ τὰ σώματα. Τὰ θεομὰ σώματα ἐκπέμπουν θερμομότητα. Ἡ θερμοτότης καθιστᾷ γόνιμον τὴν γῆν...

Βαρελότο

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Παραδοξολογία: Τὸ νού σου Τοτό, μὴν πέσης καὶ φᾶς τὰ μούτῳ σου...

Ἡ διδασκάλισσα, ἀπολόουσα τὰς μαθητὰς τὲς παραμονὴς τῶν ἑορτῶν: Ἐγώμει κορίτσια νὰ περᾶστε τὰς ἑορτὰς ἐν ὑγιεῖ καὶ νὰ ἐπιστρέψετε με περισσότερα καλά...

ΕΦΘΑΣΕ Ο ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ! ΕΤΟΙΜΑΣΘΗΤΕ!

Ληγηθῶνται οἱ κάποιος βασιλεῖς τῆ: Ἰσπανίας, ταξίδε ὕων μίαν φορὰν εἰς τὸ εσωτερικὸν τοῦ βασιλείου του...

Στοιχηματίζω, εἶπεν ὁ βασιλεῦς, οὐ εἶνε ὁ Δὸν Κιχώτης.

Καὶ πράγματι, εἰς τῶν βασιλικῶν ἀκολούθων πληθῆσας τοὺς χωρικοὺς, εἶδεν οὐ τὸ βιβλίον ἐκεῖνο ἢ τὸ ἀθάνατον μυθιστόρημα τοῦ Θεοβαντιέ. Ἀλλὰ τί ἄλλο ἤμποροῦσε νὰ προκαλῇ τὴν μεγάλην ἐκείνην καὶ γενικὴν ἰλαρότητα;

Ἰδὼν τὴ λέγει περὶ τοῦ Δὸν Κιχώτου ὁ πολὺς Λαρούς εἰς τὸ Ἐγκυκλοπαιδικὸν του Λεξικόν: Ἐκεῖνος ἦτο ὁ ἀθάνατος μυθιστόρημα τοῦ Θεοβαντιέ. Ἀλλὰ τί ἄλλο ἤμποροῦσε νὰ προκαλῇ τὴν μεγάλην ἐκείνην καὶ γενικὴν ἰλαρότητα;

Διὰ πολλὴν καιρὸν τὸ ἔξοχον αὐτὸ μυθιστόρημα δὲν ἦτο προσιτὸν εἰς τὰ παιδία. Πρῶτον διὰ τὴν μεγάλην του ἔκτασιν, ποῦ θὰ τὰ ἐκούραζε. Δεύτερον, τὸ κυριώτερον, διότι ἔχει καὶ μερικὰς σκηνὰς ἀέμελους...

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Ἀθῆναι, 33, ὁδὸς Ἐδουάρδου τῆν 1 Φεβρουαρίου 1912

Μίαν φορὰν, Ἀσόμετε Τηλέγραφος, ἐνόμισαν ὅτι πρέπει νὰ γράσῃς καθεὶς διὰ νὰ καταλάβῃ μίαν ἀνωτέραν θέσιν. Ἀλλὰ σήμερον ἡ νεότης δὲν εἶνε πλέον ἐμπόδιον...

Συμβία, Βάρνα τοῦ Κανάρη, Καλαμιά, πλὴν μ' εὐχαρίστησε τὸ κοινὸν σας γράμμα με τὸς νόστιμους στίγους του καὶ τὰ χαριτωμένα λογικά...

Εἰς τὸ λυσόχαρτον, Παραδείσιον Πηγῶν, πῶς εὐχόμενος πρέπει νὰ τὸ πᾶ; γράφονται μόνον αἱ λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. Αἱ δὲ λύσεις τῶν Ἐδδομαδιαίων διαγωνισμῶν γράφονται εἰς ἀπλοῦν χάρτην καὶ συνοδεύονται πάντοτε ὑπὸ δεκαλέπτου γραμματοσήμου...

Με πολλὴν μου χαρὰν, Φίλεργε Ἡγεμονίς, ἐλαβὼ γράμμα σου ὑστερ' ἀπὸ τῶν καιρῶν καὶ εἶδα ὅτι δὲν μ' ἐλησμόνησες...

τὰ νέα σου καθήκοντα; Ἐλπίζω ὅτι εἰς τὸ ἔξῃς δὲν θὰ με παραμελήσῃς καὶ ὅτι θὰ με συστήσῃς καὶ εἰς τὰς μαθητὰς σου.

Χαριτωμένα μοῦ γράφει ἡ Ἰνὴ Στοιχῆ. διὰ τὰ καρναβάλια σχετικῶς με τοὺς αἰσιμοὺς ὄλοι, λέγει, χορεύουν, ἠγωνίζονται καὶ μὴ θέλονται καὶ μὴ, πλούσιοι καὶ μὴ, ὑγιεῖς καὶ μὴ...

Βιδυνη Ἐλληνοπούλα, ἔκαμες πολὺ καλὰ ν' ἀρχίσῃς. Τὸ ψευδώνυμον Νέλλε εἶνε γερμανικὴ λέξις καὶ σημαίνει γαστράλιον. Ὁρατὰς ἐπιστολάς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἔξῃς: Φοῖβος, Πλοῖαρχος Νέμος, Ἀναξαγόρας, Βασιλεῖς τῶν Ἀδαντῶν καὶ Μπαρμπαλομμάτα.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: Διάφορα τοῦ Περού, τῆς Αἴρας τοῦ Φεραίου, τοῦ Ἐξορίστου Βασιλῆα, τοῦ Δαδωναίου, τῆς Ἰνὴς Στοιχῆς, τοῦ Παρηγόρου Ἀγγέλου...

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ἰσθδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται, ἂν δὲν συνοδεῖται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τὰ ἐγκρίσιμνα ἢ ἀνανεοῦμενα ἴσχυουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1912.

Νέα ψευδώνυμα: Ἀγάπη τῆς Πατρίδος, κ. (Α. Π.) Ἐανθουμάλλης, κ. (Μ. Α.) Ἰνὴ, κ. Σαντεκλέ, κ. (Νόστιμον ἔ;) Μαγεμένο Ἀκρογιάλι, κ. (Β. Α.) Ναύτης, τοῦ Ὁκεανοῦ, κ. (Α. Β.) Τριανταφυλλιά, κ. (ἔγω εἶμαι) Ρομφιλιάτι, κ. (Ε. Μ.)

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: Φοῦλι, κ. Ρομαίος, κ. Ἀμαρυλλίς, κ. Εἰμαμένη, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Ἰσθδεῖται πρότασις δημοσιεύεται, ἂν δὲν συνοδεῖται ὑπὸ τοῦ ἀντιτύπου ὡς ἔξῃ: Διὰ τὰς πρῶτας τρεῖς προτάσεις ἐκάστου φύλλου λεπτὰ 25. Διὰ τὰς ἐπὶ πλέον τοῦ αὐτοῦ φύλλου, 5 λεπτὰ ἢ λέξις...

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ἡ Μοῆρης Ὀνισοπούλης (2) με Ἀθανάσιον Λάκων, ἡ Σουλβία (9) με Σουλβία, ἡ Θαλασσῶν Νύμφη, ἡ Γλυκεῖαν Ἐλπίδα...

Βιδυνη Ὀνισοπούλα, εὐχαριστῶ πάρα πολὺ διὰ τὸ γενναῖον ἔσπεδῶμα. Μακάρι νὰ εἶχα πολλοὺς ἔσπεδῶτας σὺν καὶ σέ... Τὰ χρυσὰ νομίσματα τὰ ἐσφηνωμένα ἐντὸς λεπτοῦ καρτονίου, πρέπει νὰ σπεπάζονται ἀπὸ πάνα με ὀλίγον χαρτί, ὥστε νὰ μὴ γεννάται ὑπόνοια ὅτι ἡ ἐπιστολὴ περιέχει χρήματα...

Με πολλὴν μου χαρὰν, Φίλεργε Ἡγεμονίς, ἐλαβὼ γράμμα σου ὑστερ' ἀπὸ τῶν καιρῶν καὶ εἶδα ὅτι δὲν μ' ἐλησμόνησες...

Η Διάπλασις ασπάζεται τους φίλους της: Πήγαινα του Βυζαντίου (έπειτα) Τσούχτραν (έπειτα) ευχαριστώ πολύ διά τὸ ξεσπάσμα· ἀλλὰ δὲν ἦτο λόγος αὐτὸς διὰ τὴν μὲν γράφης!) **Μπαρουτοκαπιναμένη Γαλανόλευκη** (έπειτα ἐξ νέου· ἔχει καλῶς) **Φυσιολάτριδα** (τὸ φερόνυμον ἐνεκρίθη) **Ἡρώδα** τοῦ 21 (έπειτα) ἡ πρώτη σου ἐπιστολή εἶχε ἀνακατευθῆ καὶ δι' αὐτὸ δὲν σοῦ ἀπήντησα ἀμέσως· μήπως παύουν... οἱ κατάδες;) **Παρηγόριον** Ἄγγελον (ἔχει καλῶς) τὸ φερόνυμον ἐνεκρίθη· ὡς τώρα εἰς τὰς Ἀθήνας ἔχουν πολὺ γλῶκὸν καὶρόν) **Ρωμαν** (ευχαριστῶ πολύ· βεβαίως· ὅταν μείνης ἐκεῖ καὶ γνωσθῆς, τότε θὰ φροντίσῃ καὶ διὰ ξεσπάσμα) **Ἐξόριστον Βασιλῆαν** (σὲ συγχάρω διὰ τὴν πολυποικίλον δράσιν σου· ἡ περὶ ἧς ἐρωτᾷς δὲν εἶνε συνδρομητρία) **Ρήμηλον** (βραβεῖον έπειτα) **Δωδωναῖον** (ὠρία ἡ ἐπιστολή σου· ταπεινὰ τὰ Δημοψήφισματος θὰ δημοσιευθῶν **Μαν προσεχῶς**) **Γλυκεῖαν Ἑλιπίδα** (ἔχει ὑπομονή) **Ἰδιότροπον Σανθούλαν** (τὰς εἶχα εἰδοποιήσῃ ἰδιαιτέρως ὅτι οφείλου) **Περσά** (ευχαριστῶ διὰ τὰς πληροφορίες καὶ δι' ὅλα τὴν συνέχειαν τοῦ Κουινέλι θὰ τὴν ἀφίσω δι' ἄλλοτε· ὑπάρχει μία κλασικὴ μετάφρασις τοῦ «Δὸν Κιχῶτου» ἀπὸ τὸν μακαρίτην Σουλτίτην καὶ ὅπως μετέφρασαν αὐτὸς τὰ ὀνόματα, εἶσι θὰ τὴν βάλωμεν καὶ μετ'·) **Ἑλληνικὸν Ὀθωνόν** (ἐλπίσῃσαν) **Μαρίαν Βαρ.** (ευχαριστῶ διὰ τὰς καλὰς διαβάσεις καὶ περιμένω τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν σου) **Φοῦλι** (διατὶ νὰ μὴν τὰ στείλῃς μετὰ ταχυδρομικὴν ἐπιταγήν, ποῦ εἶνε τὸ ἀσφαλτέστερον μῆσον καὶ τὸ ταχύτερον;) **Μονήη** **Ὀνειροπόλησον** (έπειτα) **Δορκάδα** (δυσταυρώθησαν αἱ ἐπιστολαί μας) **Κόμητα** τῆς **Φέρας** (αὐτὰ τὰ διευθύνει ὁ κληρὸς) **Ἐδωνική Φορᾶν** (ἔλαβε, ευχαριστῶ) **Δοπλαχνην Καρδιᾶν** (ἐδιορθώθη) **Γέρω-Δήμιον** (έπειτα) **Μαπαγάλον** τοῦ **Τοῦρου** (εἰς τὸ πρῶτον· ὅτι γὰρ λόγον διὰ τὴν ποιητὴν σου) **Ἐσπερον** (έπειτα) **Γέρω-Θωμᾶν** (ἀντικατέστησα διὰ τοῦ 1902) **Ξενιτευμένη Ἑλληνίδα**, **Ἑλληνικὴν Θεοτήτα**, **Ἄρμα** τοῦ **Ποσειδῶνος**, **Ἀβραν** τοῦ **Φεραίου**, **Ἀερναυτοπούλαν**. κτλ. κτλ.

Εἰς δὺς ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 1 Φεβρουαρίου, ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 129ος Διαγωνισμὸς Ἀύσεων τῶν ἐν τοῖς φυλλαδίοις τῶν μηνῶν Δεκεμβρίου—Μαρτίου Πνευματ. Ἀσκήσεων.
(Δι' λύσεις δεκάτῃ μέχρι τῆς 15ης Μαρτίου)

- 90. Δεξιόγραφος**
Φθόγγος· εἶνε τὸ πρῶτον μου, Ζῶν τὸ δεύτερόν μου, Πόλις ἄρχισα κ' ἐνόησος· Εἶνε τὸ σύνολόν μου.
- *Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μουσῆγετου Ἀπόλλωνος
- 91. Συλλαβόγραφος**
Τρία μονάχα γράμματα
Ἄν βολῆς στή σειρά,
Μιάν ἐπιστήμη, λῦτά μου
Θά μῶθης μιὰ χαρά.
- *Ἐστ. ὑπὸ Μπαρουτοκαπιναμένης Γαλανόλευκης
- 92. Στοιχειόγραφος**
Βγάλε Δ καὶ βάλε Γ
Κ' ἓνα ζῶον στή σιγή
Στὴ Μεσόγειον θά πέσῃ
Καὶ νῆσ· ὁ ἀποτέλεση.
- *Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐθνογράφου Αἰμιλιανοῦ
- 93. Στοιχειοτονόγραφος**
Τὸ κεφάλι ἂν ἀποσπάσῃς
Καὶ τὸν τόνο καταβόης,
Στὴ γῆ πλέον δὲν θὰ χαίνω
Ἄλλὰ κῆμα θὰ λευκαίνω.
- *Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀπολοθεσίας Ἑλπίδος

94. Ρόμβος μετὰ Πυραμίδος

```

      +
    + + +
  + + + + +
+ + + + + +
* * * * *
* * * * *

```

== Συμφωνον.
== Στοιχειον.
== Χώρα τῆς Ἀσίας.
== Πόλις τ. Ἑλλάδος.
== Πόλις τ. Ἑλλάδος.

*Ἡ κάθετος ἐπίσης χώρα τῆς Ἀσίας. *Ἡ τρίτη λέξις τοῦ Ρόμβου αἰσθητήριον.

*Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Γλυκὸ Χαμογέλο

95. Φύρδην μίγδην

*Ὁδὺ κῶδικα κειμωπρόνον ὄτ' ἦμ' εἶχον τοῖς βόσταν.

*Ἐστάλη ὑπὸ Ρίτας Ν. Ἀγγελοπούλου

96. Διπλὴ Ἀκροστιχίς

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν Πέρσων στρατηγόν, τὰ δὲ τρίτα κρᾶτος τῆς Εὐρώπης:

1, Γεωργικὸν ἐργαλεῖον. 2, Ὁ. λεανός. 3, Ὀμηρικὸς βασιλόπαις. 4, Κρᾶτος τῆς Εὐρώπης. 5, Ἀρχαῖος ληστὴς.

*Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Χάνι τῆς Γεραβίς

97. Φωνηεντόλιπον

ἰλλν - τ - θρ - εστῆτ

*Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μάντσεως Κάλχαντος

98. Γρίφος

```

      ἄν
    ἄν
  ἄν
+ ἄν
+ ἄν
+ ἄν

```

*Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κασιανῆς

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 3 καὶ 4

22. Μικᾶδος - Κάδος. — 23. Ὁσφεύς - Μοσφεύς. — 24. Ὁλός - Λόγος. — 25. Καπνός - Κάπρος. — Πτέρνα - περὰ-τέρας.

28. Α Δ Ρ Σ
 Π Α Γ Υ
 Η Τ Κ
 Σ Τ Ε Γ Η

27. Ε Λ Α Φ Ο Σ Σ Τ Ε Γ Η
 Α Α Κ Ο Ν Μ
 Α Κ Ι Σ Ι
 Φ Ω Σ Σ
 Ο Ν Ι
 Σ Α

31. Θῆσκε ὑπὲρ πάτρης.

31δς. Πυράγρα (πῦρ, ἄγρα). — 31τρίς. Ἰός. — 32. Μίνως - Σίμων. — 33. Σκῆρος - Κύρος.

**34. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΟΣ
ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ
ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ**

**35. ΑΔΑΝΑ
ΟΡΒΗΛΟΣ
ΑΡΓΟΣ
ΡΙΣ
ΤΟΣ (ΑΘΩς,
Α ΔΕΦίν, ΑΡΤΟΣ,
ΝΟΤΟΣ, ΑΣΤΟΣ).**

36—38. 1, Γαλή (μῦθα Γεωργίης)· 2, Θῶς (δωσῶ Θρασύβουλε). 3, Μῆς (ΣΥ. Μικρία).
39. Ἡ γλῶσσι πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγε. —
40. Σιγᾶν τὴν ἀλγιστὴν χροσὺν ἐστὶ θίπτειν.

ΜΙΚΡΑΙ ἈΓΓΕΛΙΑΙ

Ε! Ἀναπαμπούλα, τὴν ἦρες τὴν ἀγκουροσαλάτα; Πῶς σοῦ φάνηκε; **Τσοῦχτρα** (1Β', 37)

Διαβολέμενο Κοριτσόκι, ἦτανε καλὸς ἡ μπαγνάνες; — **Τσοῦχτρα** (1Β', 38)

Εθνικὴ Παίδων καὶ Ξενιτευμένη Ἑλληνόπουλο
λο, σὰς συγχάρω διὰ τὰς προόδους σου εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ εἰς ἄνευτερα. — **Ἄγνωρα τῆς Ἐδωνίας** (1Β', 39)

Αναλλάσσω καρτ-ποστάλ ἀπ' εὐθείας, τὰ καλλίτερα τούτων βραβεύω μετὰ τῶν Διαπλάσεως: 1) μετὰ 4 τόμους ἀξίας δραχμῆς· 2) μετὰ 2 τόμους δραχμῆς· 3) μετὰ ἓνα τόμον. Προτιμῶ τοιαῦτα. Διευθύνσεις: **Δάφνης Στέφανος**, Ρ. Ρ. Ναυπλίου. (1Β', 40)

ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 8ου ΦΥΛΛΟΥ
(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ 85.)

ΑΘΗΝΩΝ: Ἄγγελος τῆς Ἀγάτης, Πολυένη Μ. Ἀρναῖου, Γ. Δουροῦτης, Γ. Ε. Σκεπασθιάνας, Ἑλλη Μέρμιστα.
ΠΕΡΑΙΑΣ: Κ. Θ. Σαγώνιας, Παναγ. Ι. Μπαρμαρέσος.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ
ΒΟΛΟΥ: Δημ. Κ. Χονδρός.
ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΩΝ: Ν. Γ. Σαπερόπουλος, Ἐδωνία Ταυροπούλου.
ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Ι. Α. Σανθός, Α. Μαρίνος.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ Σπ. Α. Μαρίνης, Σπ. Μανουγιάννης.
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Εὐστ. Σ. Θεοδοσιόπουλος.
ΔΕΧΑΙΝΩΝ: Ρίτα Ν. Ἀγγελοπούλου.
ΑΙΜΝΗΣ: Ι. Σ. Χαρίτων, Γλυκεῖα Ἑλλάς, Κ. Ἀλ. Τζινέτος, Α. Ἀθ. Μπαμπέης, Ι. Ν. Σούλας, Ἀν. Σάτρας, Χαρ. Ν. Παπανικολάου, Γ. Α. Βρυσιώτης, Α. Κωνσταντινίδης.
ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ: Ι. Προτόπουλος.
ΠΑΤΡΙΩΝ: Χαρ. Ἀναστ. Κουβελιώτης, Ἀνεμόνη, Μαρία-Χρητίνα Δουροῦτη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΑΔΕΣΑΝΑΡΕΙΑΣ: *Ἐνδοξος Ἰωλῆς.
ΚΑΛΑΙΠΟΛΕΩΣ: Πατριάρχος Ἄγγελος (5,6)
ΚΩΝ ΠΟΛΕΩΣ: Βυζαντινὴ Ἀηδών (7)
ΔΕΥΚΩΣΙΑΣ: Γεωρ. Χρ. Γεωργιάδης (6-7)
ΜΕΤΥΑΙΗΝΗΣ: Ἀσιατικὸ Ἀρχιεπίσκοπος (7) Ἑλληνικὸν Ἀσθμα (7)
ΠΟΡΤΣΑΛΙΤ: Γεωρ. Φανῆς.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐχρότων ὁδῶν τὴν λύσιν τὰ δνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληροῖδα καὶ ἐκλήρωθησαν οἱ εἰς ἑξῆς δύο: **ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΠΟΥΛΟΣ** ἐν Ναυπλίῳ καὶ **ΣΠΥΡ. Α. ΜΑΡΤΙΝΗΣ** ἐν Κερκίρῃ, οἱ ὅποιοι ἀνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἔκαστος ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου.

Οἱ ἀποστειλαντες ἀνευ δεκαλέπτου τὴν λύσιν δὲν ἀναφέρονται, οὕτε οἱ ἀποστειλαντες πεντάλεπτον ἀντὶ δεκαλέπτου. (Γραμματόσημον ὀθωνικὸν 10 παρα ἰσοδυναμεῖ μετὰ 5 λεπτά ὅστε διὰ 10 λεπτά χρειάζεται γραμματόσημον 20 παρα).

Ἐξεδόθη:
ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ (Φαίδωνος)
Ο ΚΑΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ
ΚΙ' ΑΛΛΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΔΙΗΤΗΜΑΤΑ

Λαμπρὸς τόμος ἐπὶ ἀρίστου χαρτου, περιέχων ἐκτός τοῦ ἐκτενοῦς «Κακῆς Δρόμου», τὴν «Μελλοθάνατον», τοὺς «Κελαϊδισμοὺς», τὸν «Μάγικον» καὶ ἄλλα μικρότερα διηγήματα, ὅλα ἔξοχα, μετὰ πρόλογον τοῦ κ. **Ι. Ζερβοῦ**, καθὼς καὶ τὴν περὶ Φιλοπαιρίας διάλεξιν, τὴν ὅποιαν ἔκαμεν ἐσχάτως ὁ συγγραφεὺς εἰς τὴν **Ἰκκινθον**.

Τιμᾶται δρ. ἡ φρ. 3.

[Οἱ θέλοντες καὶ τὰ προσκοθέντα Ἔργα Ξενοπούλου—τρεῖς τόμοι διηγημάτων, Μαγαρίτα Στέφα, Κακὸς Δρόμος,—ἐμψάξουν καὶ διὰ τὰ 5 βιβλία, δρ. ἡ φρ. 13.]

Πᾶσα παραγγελία, διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, πρὸς τὸν κ. **Γρ. Ξενοπούλου**, 38, ὁδὸς **Ἐυριπίδου**, Ἀθήνας.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΣ
Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χάρον ἡμῶν ὑπερθεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ	ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
Ἐσωτερικῶς: Ἔτησια... δρ. 8,— Ἐξάμηνος... 4,50 Τριμηνος... 2,50	Ἐξωτερικῶς: Ἔτησια... φρ. 10,— Ἐξάμηνος... 5,50 Τριμηνος... 3,—	Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15 Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.		ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ *Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθέλειον
Περίοδος Β'.—Τόμος 19ος	Ἐν Ἀθήναις, 11 Φεβρουαρίου 1912	Ἔτος 34ον.—Ἀριθ. 11

ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ
(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ANDRÉ VALDÉS)
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. (Συνέχεια)

Ἦρχισαν νάναμετροῦν τὰς δυνάμεις τῶν καὶ ἠσθάνοντο ἐαυτοὺς ἰκανοὺς διὰ μεγάλα πράγματα.

Διὰ τοῦτο, ὅταν ἡ ζωὴ τῶν ἐπανηλθῶν εἰς τὴν συνήθη τῆς τροχιάς, ὅταν ἐτελείωσαν καὶ αἱ ἐργασίαι τοῦ φθινοπώρου, ὁ Πέτρος εἶπεν, ὅτι ἦτο καιρὸς νάναχωρήσῃ.

Ἡ Καμίλλη δὲν ἔκλειε πλέον. Εἶχε γίνῃ σωστὴ γυναῖκα, πάντων ἀφότου, διὰ τέσσαρας ἡμέρας, ἐξέτέλεσε καθήκοντα οἰκοδεσποίνης, ἐχούσης νὰ περιποιηθῆ δεκαοκτὼ πρόσωπα.

Ἐλησμονεῖ τα δεκαπεντέμισυ χρόνια τῆς καὶ ευχαριστῶς θὰ ἐφορούσε μακρὰ φουστάνια, διὰ νὰ δείχνῃ τὸν σεβασμὸν τῆς χαρᾶς.

Ὁ Πέτρος, εὐτυχὴς διὰ τὸ θάρρος τῆς καὶ συμμεριζόμενος ἄλλως τε τὰ αἰσθηματὰ τῆς, τὴ ἀνεκύνει τὰ σχέδιά του καὶ τὰ συνεζήτητον μαζί.

— Δὲν θὰ πάρω μαζί μου χρήματα, τῆς ἔλεγε· θὰ βγάλω τὰ ἐξόδα τοῦ ταξιδιοῦ μου ἐργαζόμενος.

— Ἄ, ὄχι, Πέτρε! πάρε δ, τι θὰ σοῦ χρειασθῆ διὰ τὸ ταξεῖδι καὶ διὰ τὰς ἐρεῦνας σου. Εἴμεθα πλοῦσιοι. Ὅχι μόνον δὲν ἠγγίσαμεν τὰ χρήματα τοῦ κ. Λαλουέτ, ἀλλὰ ἔχομεν εἰς τὸ χρηματοκιβώτιον καὶ τέσσαρες χιλιάδες. Σὲ παρακαλῶ, πάρε τὰ μισά.

— Ὅχι, ὄχι, Καμίλλη, δὲν θέλω! Θὰ πάρω μόνον διακόσια φράγκα καὶ τὸ πιστόλι μου. Τιποτε ἄλλο. Ἄν μ' ἐκλεπταν, ἂν ἔχανα αὐτὸ τὸ ποσόν, θὰ ἐλυπούμην φοβερά. Πρέπει νὰ ἔχετε χρήματα φυλαγμένα διὰ

κάθε ἐνδεχόμενον. Φαντάσου ἂν δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἐπανέλθωμεν ποτε οὔτε ὁ μπαμπᾶς, οὔτε ἐγώ!..

— ὦ, Πέτρε, τί λές!.. ἀνέκραξεν ἡ Καμίλλη μετὰ λυγμούς, τοὺς ὁποίους δὲν ἠμπόρσεν νὰ κρατήσῃ. (*) Νὰ μὴν ἐπανέλθεις καὶ αἱ δύο; Δὲν θὰ μὰς ἔμενε τότε παρὰ νάποθάνωμεν, ἡ μαμὰ καὶ ἐγώ!

— Τὸ εἶπα, ἀλλὰ δὲν τὸ πιστεύω, ἀδελφούλα μου, εἶπεν ὁ Πέτρος ἐναγῆ-καλιζόμενος τὴν Καμίλλη. Ὅπως ἔχποτε, καλλίτερα εἶνε νὰ μοῦ στείλῃς χρήματα διὰ τοῦ κ. Λαλουέτ, ἂν λάβω ἀνάγκη, παρὰ νὰ παρῶ μαζί μου, με κίνδυνον νὰ τὰ χάσω καθ' ὅδον.

— Τί θὰ πῆ ἡ μαμὰ ὅταν θὰ μάθῃ πῶς θὰ φύγῃς! εἶπεν ἡ νεάνις.

— Καλλίτερα νὰ μὴ τὸ μάθῃ. Πηγαίνομε κατ' ὅθε πρῶτῃ καὶ κάθε βράδυ καὶ τὴν φιλοῦμε στη σιταεινὴ τῆς κάμαρα. Δὲν ἀνοίγει πιά καθόλου τὰ μάτια. Θὰ τὴν φιλῆς εἰς τὸ ἐξῆς δύο φορές καὶ ἔτσι δὲν θὰν τιληθῆ τὴν ἀπουσίαν μου, ἀφοῦ ἄλλως τε σὺ μόνη τὴν περιποιεῖσαι.

— Ὅστε νὰ μὴ τῆς ποῦμε τίποτε;

— Εἶνε τὸ φρονιμώτερο.

— Καλὰ. Καὶ πότε φεύγεις;

— Μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας. Πρέπει νὰ ἰδῶ ἔλους ἐκείνους, με τοὺς ὁποίους ἔχομεν δεσοληψίας, διὰ νὰ τοὺς πῶ νὰ συνεννοῦνται μαζί σου, διότι θὰ λείψω τρεῖς μῆνες.

— Τρεῖς μῆνες... μόνον; ἠρώτησεν ἡ Καμίλλη συγκεκινημένη.

— Ἐνα μῆνα νὰ πάγω, ἓνα νὰ γυρίσω, ἓνα νὰ βρῶ τὸν μπαμπᾶ, τὸ ὅλον τρεῖς.

Ἡ νεάνις δὲν ἀπήντησε πλέον· ἔκυψε τὴν

*Ὁλόκληρον τὸ μέρος τοῦ πάρκου, τὸ ἐκτενόμενον ἐμπροσθεν τοῦ πύργου ἐπυρπολεῖτο... (Σελ. 91, στ. γ.)

(*) Ἴδε εἰκόνα προηγουμένου φύλλου σελ. 84.